

OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

4 • 2025
ЛИПЕНЬ • JULY

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко — голова СУА
Люся (Елізабета) Буняк, Анна Петеліна,
Оксана Пясецька, Олена Руденко,
Орися Сорока, Христина Тершаковець,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Elizabeth Buniak, Nadia Jaworiv, Anna Petelina,
Oksana Piaseckyj, Olena Rudenko, Orysa Soroka,
Christina Tershakovec

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярійні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2025
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | customdpa.com
Друк:
Johnson Press of America, Inc.
815-844-5161 | jpaPontiac.com

ISSN 0740-0225

\$5 Один примірник / Single copy
\$50 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$60 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 Meet Our New UNWLA Regional Council Presidents / Знайомтеся з
нашими новими головами Окружних Управ СУА
5 Education: A Cornerstone of the UNWLA Mission. *Maria Kvit-Flynn*
6 Проект «Відеоісторія СУА»: Зберігаємо наші голоси для майбутнього
/ UNWLA Video History Project: Preserving Our Voices for the Future.
Катерина Воїнова, Орися Сорока / Kateryna Voinova, Orysia Soroka
7 UNWLA Hosts Groundbreaking Panel on Decolonization of Ukrainian
Studies. *Anna Petelina*
8 Remarks by Ambassador Melanne Vermeer at “The Power of Sisterhood:
Ukrainian Women in History, Diplomacy, and the International Women’s
Movement”
11 UNWLA Reads / Що ми читаємо в СУА?

СВЯТУВАННЯ СТОРІЧЧЯ СУА • UNWLA CENTENNIAL

- 12 Союз Українок Америки: 100 років культурно-просвітницької подорожі.
Оксана Пясецька
15 100 Years of the UNWLA's Cultural Journey. *Oksana Piaseckyj*
18 A Century of Building Partnerships and Alliances. *Natalie Pawlenko*
19 100 років партнерства та альянсів: короткий огляд діяльності СУА.
Наталя Павленко

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 17 Lesia in My Life. *Maria Kvit-Flynn*
20 The Ukrainian Museum: *Village to Modern* Exhibition Opens with Daylong
Symposium

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНКИНЬ • BRANCH & MEMBER NEWS

- 22 Ювілей шани та поваги Почесної голови Округу Нью Йорк Лідії Слїж.
Лідія Корсун
25 Branch 75 Members Paint, Learn and Sip. *Sonia Bokalo*
26 Весняні події 139-го Відділу ім. Княгині Ольги. *Ольга Дмитрів*
27 Branch 118 Pysanka Egg-stravaganza. *Martha Noukas*
28 Branch 56 Maintains its Busy Schedule of Events
28 Молитва за дітей і матерів України. *Віра Боднарук*
28 Children Praying for Children and Their Mothers. *Patricia Zalisko*
29 First-Ever Ukrainian Festival Draws over 1,000 Visitors.
Patricia Zalisko
29 Commemorating the Third Anniversary of Russia's War on
Ukraine. *Patricia Zalisko*
30 Ukrainian Embroidery – Art in Fashion. *Oksana Piaseckyj*
31 Celebrating Spring. *Patricia Zalisko*
31 Annual Easter Basket Initiative. *Patricia Zalisko*

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 32 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
33 СУА / UNWLA

НАШИМ ДІТЯМ

- 34 Спостережливий равлик Круть. Про цибулинку Перлинку, яка знайшла
друзів. Оповідання *Тетяни Прокоф'євої*

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 36 Відлуння через роки: над благодійно-просвітницькими справами СУА
час не владний. *Лариса Тополя*
37 Кекс «Дружба». Перепис від тата. *Марина Брацило*

OUR HEALTH

- 39 Women and Alcohol. *Dr. Ihor Magun*

Наша обкладинка. Відкриття та урочисте освячення пам'ятника Лесі Українці у Клівлендських культурних са-
дах, 24 вересня 1961 р. Читайте нашу історію про 100 років культурних ініціатив СУА на 12 с.

Our cover. The unveiling and dedication of the Lesia Ukrainka monument at the Cleveland Cultural Gardens,
September 24, 1961. Read our story about 100 years of UNWLA cultural initiatives beginning on page 12.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Це місяці, коли ми вшановуємо чоловіків у нашому житті: дякуємо та віддаємо шану батькам, дідусям, синам, чоловікам, братам і друзям, які тихо — але потужно — підтримували місію та діяльність СУА протягом останніх 100 років.

Хтось робив це, вислуховуючи, радячи і тримаючи наш тил. Інші активно долучаючись до праці: допомагали переносити коробки на благодійні заходи, розвозили футболки на культурні фестивалі, або доглядали наших дітей, поки ми були на зборах. Дехто був фотографом, водієм, бухгалтером, ведучим наших заходів, технічним помічником або перекладачем. І всі вони розділяли з нами біль втрат — сумували разом, коли війна, вигнання чи трагедія спіткали наші громади в Україні та діаспорі.

Їхній внесок не завжди потрапляє до наших звітів чи на світлини, але він глибоко вплетений у полотно нашої історії — проявляється в тихих словах підтримки, численних непомітних вчинках допомоги та непохитній вірі в те, що наша праця має значення.

Вони приходили на допомогу, коли ми були виснажені, ділилися баченням, коли ми шукали ясності, приносили нам чай і каву у моменти втоми та просто своєю присутністю нагадували: ми не самі в цій праці. Їхня підтримка — це тиха форма лідерства, заснована на любові, довірі та спільній відданості добробуту й майбутньому нашої громади.

У рік нашого сторіччя ми з особливою вдячністю згадуємо покоління чоловіків, які стояли поруч із жінками СУА і проходили крізь світові війни, хвилі еміграції, советський терор і нинішню боротьбу України за виживання та незалежність. Їхня віра в силу жіночого лідерства і відданість нашим спільним цінностям — родині, вірі, свободі й служінню — допомогли стати СУА тим, чим він є тепер.

Батьки, чоловіки та сини, які були з нами — ви є частиною нашої спадщини й нашого майбутнього. Ми шануємо вашу тиху силу, щирі серця й надійні руки.

Ми дякуємо вам!

These are the months in which we celebrate the men in our lives, when we recognize and honor the fathers, grandfathers, sons, husbands, brothers, and friends who have quietly — yet powerfully — supported the mission and work of the UNWLA for the past 100 years.

Some have done so by listening, advising, and quietly holding the home front. Others have been hands-on: helping to carry boxes to fundraising events, driving carloads of T-shirts to a cultural festival, or watching the kids while we were at meetings. Some have been photographers, chauffeurs, accountants, MCs, tech troubleshooters, and translators. And they have all shared in the heartbreaks — grieving when war, exile, or tragedy has struck our communities in Ukraine and across the diaspora.

Their contributions may not always appear in our reports or photographs, but they are stitched deeply into the fabric of our story — present in the quiet moments of encouragement, the countless acts of behind-the-scenes help, and the unwavering belief that our work matters.

They've stepped in when we were stretched thin, offered perspective when we needed clarity, brought us tea when we were depleted, and reminded us — simply by showing up — that we're not in this work alone. Their support has been a quiet kind of leadership, rooted in love, trust, and a shared commitment to our community's well-being and future.

As we celebrate our centennial year, we are especially mindful of the generations of men who stood beside UNWLA women — through world wars, waves of immigration, Soviet oppression, and now, Ukraine's ongoing fight for survival and sovereignty. Their belief in the power of women's leadership and their dedication to our shared values of family, faith, freedom, and service have helped make the UNWLA what it is today.

To the fathers and father figures who have stood with us — you are part of our legacy and our future. We honor your quiet strength, your open hearts, and your steady hands.

We thank you.

Meet Our New UNWLA Regional Council Presidents

Знайомтеся з нашими новими головами Окружних Управ СУА

Nadia Nynka
President, New Jersey Regional Council

Надія Нинка, Голова Управи Округи Нью Джерзі

My journey with the Ukrainian National Women's League of America (UNWLA) began in 1982 when I helped found Branch 4 in New Brunswick, New Jersey. Throughout the years, I took on various roles within the branch, serving as secretary, vice president, and eventually president.

I was privileged to chair the program committee for the inaugural Women in Two Worlds Conference in 1982. Four years later, in 1986, I led the organizing committee for the second Women in Two Worlds Conference in Princeton, New Jersey. I was also honored to be invited to organize several panel discussions during a UNWLA Convention in New York.

After moving to Randolph, New Jersey, I joined Branch 75, where I served as secretary for several years. I was part of the Executive Committee, starting as the third vice president for public relations before moving up to the first vice president. Following my time on the executive committee, in March of this year, I assumed the role of

president of the New Jersey Regional Council.

In addition to my involvement with the UNWLA, I worked in the information systems industry for 42 years before retiring. My husband and I raised two wonderful sons, and we take immense joy in celebrating our grandchildren's achievements. Additionally, my family and I have always been active members of Plast, Ukrainian Scouting, which has been a lifelong commitment for us.

Моя праця в СУА розпочалася в 1981 р., коли я з іншими жінками заснували 4-й Відділ у Нью Брансвіку, Нью Джерзі. Протягом років я обіймала різні посади у цьому відділі: секретарка, заступниця голови та голова.

Мені випала честь у 1982 р. очолити програмний комітет Першої Конференції, а у 1986 р. — організаційний комітет Другої Конференції «Жінки у двох світах» у Принстоні, Нью Джерзі. Для мене також було честю організувати кілька панельних дискусій під час Конвенції СУА у Нью Йорку.

Після переїзду до Рендольфа, Нью Джерзі, я приєдналася до 75-го Відділу, де кілька років обіймала посаду секретарки. У 2017—2021 рр. була членкинею Екзекутиви СУА як 3-тя заступниця голови у справах зв'язків з громадськістю, а у 2021—2024 рр. як 1-ша заступниця голови. З березня 2025 р. я обіймаю посаду голови Округи Нью Джерзі.

За фахом я пропрацювала у галузі інформаційних систем 42 роки до часу, як пішла на пенсію. Ми з чоловіком виховали двох чудових синів і з величезною радістю сприймаємо досягнення наших онуків. Крім того, ми з родиною завжди були активними членами Пласту, що для нас є зобов'язанням на все життя.

Oksana Zukoff
President, New York Regional Council

Оксана Жукофф, Голова Управи Округи Нью Йорк

I was born in Galicia and graduated from Ivan Franko University in Lviv with a Bachelor of Science degree and a high level of national consciousness under the influence of the Cheremosh student folk ensemble, where I played second violin in the orchestra.

I found the love of my life in New York City, obtained one more diploma — this time in Hospitality — and in 2016 joined UNWLA Branch 125.

For the past four years, I was honored to be the president of my branch, where I initiated a few cultural-educational events. One of them has already become an annual event: a master class in pysanka-making. I also organized an art exhibit of two talented Branch 125 Soyuzianky, Olia Borunec and Erica Slucka, with family and friends, and a meeting-memorial dedicated to Ivanna Blazkevich, "The Woman in the Line of Fire."

In June 2023 I worked as a volunteer teacher at the English Summer School in the Ukrainian Catholic University in Lviv.

I took part in three Ukrainian Action Summits in Washington, DC, in 2023–2024, and I relentlessly bring the best talents in the Ukrainian diaspora to join the UNWLA, including my only sister, Miroslava Kozak. I am sincerely grateful to all the members of the UNWLA New York Region who have entrusted me with such an important role, and I promise to do my best.

Glory to Ukraine!

Народжена в Галичині, вихованка Загальноосвітньої школи № 70 (Львів) і випускниця Львівського національного університету ім. Івана Франка, де отримала дипломом інженера-оптика. Під час навчання в університеті також закінчила студії з підвищеним рівнем національної свідомості під впливом «Черемошу», а також займалася у студентському ансамблі пісні й танцю, в оркестрі якого була другою скрипкою.

Знайшла свою долю в Нью Йорку. Отримала ще один диплом за спеціальністю, що стосується готельного бізнесу.

Приєдналася до США у 2016 р., вступивши до 125-го Відділу. Останні чотири роки мала честь бути його головою. Є ініціаторкою кількох культурно-просвітницьких подій. Зокрема, це вже щорічний майстерклас з писанкарства, виставки талановитих союзниць відділу Олі Боринець та Еріки Слуцької з друзями та родиною, зустрічі-пошанування пам'яті Іванни Блажкевич «Жінка на бойовій лінії» та ін.

У червні 2023 р. мала честь бути вчителем-волонтером в літній англійській школі (ESS) в УКУ у Львові.

Учасниця трьох «Ukrainian Action Summit» у Вашингтоні, 2023/2024.

Невтомно поповнюю лави США талановитими патріотками, через яких і моя сестра Мирослава Козак.

Щиро дякую союзницям Округу Нью Йорк за високу честь бути обраною на посаду Голови Округу та обіцяю виправдати їхні сподівання.

Разом — до Перемоги!

Education: A Cornerstone of the UNWLA Mission

Maria Kvit-Flynn, UNWLA VP – Public Relations

Since its founding, the UNWLA has recognized education as fundamental to preserving Ukrainian identity and culture in the diaspora. Among the organization's earliest educational initiatives was the establishment of Svitlychky — Ukrainian-language preschool programs launched in displaced persons camps across Germany and Austria in the postwar years and later expanded to Ukrainian communities throughout the United States.

In the 1960s, in cities like Cleveland, Ohio, UNWLA members led local Svitlychky, nurturing a new generation with love for their language, history, and heritage. My mother, Vera Kvit, a member of Branch 33, was among them — channeling her passion for teaching into this important work after her own dreams of an education career in Ukraine were disrupted by war. I had the privilege of assisting her during those Saturday sessions, an experience that left a lasting impression on me and deepened my appreciation for the UNWLA's mission.

Although formal Svitlychky are less common today, with Branch 130 in Cleveland among the few UNWLA branches continuing the tradition, the UNWLA's commitment to education remains unwavering. Across generations, we have worked to ensure that Ukrainian American children stay connected to their roots, that the American public gains greater understanding of Ukraine's history and contributions, and that lifelong learning through cultural, historical, and civic programs is nurtured.

Today, serving as the UNWLA's Vice President for Public Relations, I see clearly that, while the forms of our educational work have evolved, the spirit remains the same. As the UNWLA moves into its second century, it continues to foster learning in all forms — remaining steadfast in the belief that education is both a sacred duty and an enduring legacy.

Marusia Kvit with her mother, Vera Kvit, and their young charges.

Проект «Відеоісторія СУА»: Зберігаємо наші голоси для майбутнього

Катерина Воїнова та Оріся Сорока, членкині команди проекту «Відеоісторія СУА»

Коли майбутнє стає все більш цифровим, найцінніше, що ми можемо залишити по собі — це живе слово, справжній голос, обличчя людини, яка говорить з екрана і чиє слово йде прямо до серця. Саме це надихає нас на втілення проекту «Відеоісторія СУА» — ініціативи, що покликана зафіксувати пам'ять про тих, хто творив і продовжує творити українську історію в Америці.

Це більше, ніж архів. Це скарбниця жіночої мудрости, сили, культури, відданости й любови до України.

Ми, члени команди проекту, записуємо відеоінтерв'ю з Почесними союзнянками, головами відділів і округ та союзнянками, для яких праця в СУА стала частиною життя. Робимо це заради того, щоб майбутнє покоління знало: як усе було, чому ми продовжуємо працювати та чому вона важлива.

Проект триває вже два роки і завершиться у 2027 р. Уже записано 15 інтерв'ю, ще кілька у процесі і список кандидаток лише зростає.

Катерина Воїнова, голова 147-го Відділу СУА (Остін та Сан-Антоніо, Техас), координує комунікацію в межах проекту. Разом з Орісею Сорокою, архівною референткою СУА, вони проявляють технічну майс-

терність і ставляться з глибокою повагою до кожної історії, аби оживити архів і зробити його доступним на YouTube-каналі СУА та в соцмережах.

Як долучитися до проекту?

Маєте у своєму відділі союзнянку, чия історія надихає? Хочете зберегти її для майбутніх поколінь?

Заповніть форму подачі кандидатки на інтерв'ю: <https://forms.gle/E7RjbDcDYM2GY7qb8>

Напишіть нам: video.history@unwla.org

Зв'яжіться з Катериною Воїною для узгодження технічних деталей: 512-317-8228

Чому це важливо?

Бо історія — це не лише те, що в підручниках. Це — голоси наших матерів, сестер, подруг, які особисто зберігали українську мову, традиції, дух у новому світі.

Збережімо цю спадщину разом! Нехай наші голоси звучать у майбутньому — для наших дітей, для української громади в США та для всієї України.

UNWLA Video History Project: Preserving Our Voices for the Future

Kateryna Voinova and Orysia Soroka, UNWLA Video History Project Team

As our world becomes increasingly digital, the most precious legacy we can leave behind is not paper or scanned pages, but living words — real voices and faces that speak directly to the heart.

This vision inspired the creation of the UNWLA Video History Project, an initiative dedicated to preserving the memory of those who shaped, and continue to shape, Ukrainian history in America.

This is more than an archive. It is a treasure trove of women's strength, culture, devotion, and enduring love for Ukraine.

We, the project team, are recording video interviews with distinguished members of the UNWLA, branch presidents, and members for whom the UNWLA became a part of life, so that future generations will know what it was like, why we continue, and why it matters.

The project has been under way for two years and will continue through 2027. Fifteen interviews have already been recorded, with more in production — and the list of incredible candidates keeps growing.

UNWLA Honorary President Iryna Kurowyckyj being interviewed for the project.

Почесна голова СУА Ірина Куровицька під час інтерв'ю для проекту.

Kateryna Voinova, president of Branch 147 (Austin — San Antonio, TX), is currently leading communication efforts for the project. Together, she and UNWLA archivist Orysia Soroka (Branch 137) blend technical skill with deep reverence for every story, bringing this living archive to life on the UNWLA's YouTube channel and social media platforms.

How to Participate

Do you know a Soyuzianka whose story deserves to be preserved? Would you like to nominate someone from your branch?

Submit the nomination form here: <https://forms.gle/E7RjbDcDYM2GY7qb8>

Contact us directly at: video.history@unwla.org

For technical coordination, reach out to Kateryna Voinova: 512-317-8228

Why It Matters

History isn't found only in textbooks. It lives in the voices of our mothers, sisters, and friends — the women who carried the Ukrainian language, traditions, and spirit into a new world, with their own hands and hearts.

Let us preserve that legacy together. Let our voices speak into the future — for our children, for the Ukrainian American community, and for Ukraine itself.

Скануйте код на форму для номінування кандидаток на інтерв'ю.

Scan the code to submit a nomination for an interview.

UNWLA Hosts Groundbreaking Panel on Decolonization of Ukrainian Studies

Anna Petelina, UNWLA National Education Chair

The UNWLA National Education Committee hosted a powerful and timely online panel discussion on May 10 on the Decolonization of Ukrainian Studies — a conversation that extended far beyond academia and into the heart of our collective identity and advocacy.

We were deeply honored to open the event with a welcome from the Ambassador of Ukraine to the U.S., Oksana Markarova, whose words reminded us of the urgency and importance of this work. Our sincere thanks also go to Eugenia Kuznetsova for moderating the discussion with clarity and care, and to our outstanding panelists — Oksana Lutsyshyna, Oleh Kotsyuba, Yuliya Yurchuk, Myroslav Shkandrij, Tetyana Filevska, Grace Mahoney, and Sophia Wilson — for sharing their deeply informed and thoughtful insights.

The panel addressed how colonial legacies continue to shape perceptions of Ukraine in global academia, from misconceptions and low visibility to the dominance of Russian narratives in both scholarly discourse and media. Panelists reflected on the persistent need to “prove that Ukraine exists” — an issue intensified by the underinvestment and marginalization of Ukrainian studies, particularly in Western institutions.

Despite these challenges, speakers shared examples of recent progress: the creation of Ukraine-centered courses following 2014 and 2022, efforts to integrate Ukrainian perspectives into broader Slavic and European studies, and new collaborations between scholars and institutions. Still, concerns remain — including the lack of Ukrainian-speaking experts, the hiring of scholars with backgrounds in Russian studies to teach Ukrainian content, and the continued exclusion of Ukraine from global debates on colonialism.

The discussion also tackled key questions: Can one truly engage with Ukrainian Studies without speaking the language? How can underfunded universities prioritize Ukrainian content? Who should finance these initiatives, and how can policymakers be encouraged to support Ukrainian scholarship?

The consensus was clear: Ukrainian expertise is urgently needed — in academia, in the media, and in policymaking. Our scholars must continue to assert their presence within academic institutions,

while also forging stronger ties with the public and political spheres. This means translating research into accessible formats, advocating for curriculum change, and actively engaging with both media and decision-makers.

The conversation underscored how far we’ve come — but also how much further we have to go. If you missed the event, we invite you to watch the recording and hear directly from the scholars at the forefront of this vital movement.

Together, we are building the foundation for a decolonized, more accurate understanding of Ukraine — one course, one conversation, one coalition at a time.

Watch a recording of the panel discussion on YouTube:

https://www.youtube.com/watch?v=cwzvTXv_cAs&t=1s

The speakers (l-r): Grace Mahoney, Yuliya Yurchuk, Oleh Kotsyuba, Myroslav Shkandrij, Tetyana Filevska, Eugenia Kuznetsova, Oksana Lutsyshyna, Sophia Wilson.

Remarks by Ambassador Melanne Verveer at “The Power of Sisterhood: Ukrainian Women in History, Diplomacy, and the International Women’s Movement”

Ukraine House, Washington, DC, April 4, 2025

Held to celebrate sisterhood and to mark International Women’s Day, “The Power of Sisterhood” was co-sponsored by the Embassy of Ukraine in the USA, Ukraine House DC Foundation, the Ukrainian National Women’s League of America, and the Georgetown Institute for Women, Peace and Security. Ukraine’s Ambassador to the U.S. Oksana Markarova shared opening remarks, Irena Chalupa moderated a discussion with Dr. Alla Shvets on the history of the Ukrainian women’s movement, and Ambassador Verveer provided these closing remarks.

Ambassador Verveer is the Executive Director of the Georgetown Institute for Women, Peace and Security. She previously served as the first U.S. Ambassador for Global Women’s Issues, a position to which she was nominated by President Obama in 2009. President Obama also appointed her to serve as the U.S. Representative to the UN Commission on the Status of Women.

From 2000 to 2008, she was the Chair and Co-CEO of Vital Voices Global Partnership, an international NGO that she co-founded to invest in emerging women leaders. During the Clinton administration, she served as Assistant to the President and Chief of Staff to the First Lady. She is the co-author of Fast Forward: How Women Can Achieve Power and Purpose (2015).

Ambassador Verveer has a B.S. and M.S. from Georgetown University, holds several honorary degrees, and is the recipient of numerous awards, including the Secretary of State’s Award for Distinguished Service. In 2008, the President of Ukraine awarded her the Order of Princess Olga.

It is a pleasure to be here with all of you to celebrate the power of sisterhood, which is certainly much in evidence in this room.

I would be remiss if I didn’t begin by saluting Ambassador Markarova. Before she came to Washington to take up her current position, I heard from several friends in Ukraine — members of the sisterhood — who told me that an exceptional woman was coming to the U.S. as Ukraine’s new ambassador. In my experience, she has been the most effective, articulate, and hardworking ambassador Ukraine has sent to the U.S. since its independence, and she has come at one of the most difficult times.

So, Madam Ambassador, thank you from all of us.

Over 150 years ago in the U.S., the first women’s equal rights convention took place in Seneca Falls, NY. I remember reading the memoirs of a woman who desperately wanted to make the journey

to the convention, but worried that no one else would be on the road.

Women in her time had few rights — they couldn’t keep their meager wages if they had a job; they couldn’t vote no matter how much they wanted to contribute to their society; despite their talents and potential, most women couldn’t access higher education — and so she started out despite her trepidation. And when the sun came up she saw hundreds of people, women and many good men who supported women’s rights — some on foot, some in horse-drawn carriages — all making the journey for equal rights for women. We are all still on that journey everywhere in the world — some are farther ahead, some are struggling behind, but the global sisterhood is still on that journey.

And it was 30 years ago this year that tens of thousands of women from all over the world, in-

cluding Ukraine, gathered in Beijing for the UN's 4th World Conference on Women. It was there that Hillary Clinton's words, "women's rights are human rights, and human rights are women's rights" echoed around the world. And are still resonant today.

She mentioned a litany of abuses, from human trafficking to domestic violence, and after each one she said "this is a violation of human rights." As a result of Beijing, international human rights law finally recognized these abuses as violations of human rights — 187 countries by consensus adopted a platform for action that has served as a blueprint for women's progress everywhere: women have a right to an education and health care; to participate in the economic and political life of their countries; to be free from violence and discrimination; to engage in ending wars and creating peace. Beijing kindled a global movement — a powerful sisterhood — that has been working for equal rights and a better world ever since.

Sadly, there has been pushback to restrict women's progress and participation, particularly by authoritarian leaders today, yet the sisterhood persists.

Dr. Shvets has given us rich details about the early women's movement in Ukraine — women who were determined to become active members of their society. In the U.S., women like Jane Adams who created settlement houses and others like her were also engaging in civic action to address the societal dislocation created by industrialization and urbanization. They believed they had obligations for the welfare of society as a whole, and like the Ukrainian pioneers, they made a difference.

In my own life, as a second-generation Ukrainian American, I was inspired by what the pioneering immigrants achieved when they settled in the U.S. My grandmother was formidable, and in 1894 she was one of the founding members of the first Ukrainian national organization in the town in which many early immigrants settled — in Shamokin, Pennsylvania. Although the organization was called the "brotherhood," it was inclusive — a self-help organization that addressed the needs of the community and answered the call to service. It was a place where immigrants could safely save their money and get credit to start businesses — as my grandmother did when she was widowed. They provided English lessons to the community and much more. They also built one of the first Ukrainian Catholic churches in the U.S. in 1889. This was in the same spirit of the pioneering women in Ukraine.

And the tradition of the sisterhood continued in more recent times.

In 1994, I accompanied President Clinton on the first trip of a United States president to a free Ukraine, and during that visit, I met with inspiring representatives of women's organizations who were determined to build Ukraine's new democracy, and we began to work with them. A year after the Beijing conference, we in the United States created the State Department's Vital Voices democracy initiative. It was designed to help women, now freed from the yoke of Soviet communism, to better prepare to become leaders of the new democracies. The first conference brought together women from Eastern Europe and Central Asia in Vienna as well as women from the U.S., including a delegation from the Ukrainian National Women's League of America.

The women from the new democracies, including Ukraine, understood they had the power to raise their vital voices, to hold their governments accountable, to participate in a market economy — to run for office and create small businesses. The objective of the gathering was to support a wider network of east-west women leaders — a sisterhood across geographies — to equip the women leaders in the new democracies to assert their power as citizens.

It was there that the women from Ukraine told Hillary Clinton that women in Ukraine were "disappearing." They were being offered good jobs, never to be heard from again, and the authorities did nothing, the women said. They pleaded, "please do something!"

And we did. It was that conversation that moved the U.S. to investigate what became known as human trafficking — a growing billion-dollar criminal industry that preyed on women who were desperate for jobs, enticing them with promises that turned into nightmares, as they were coerced into what was nothing less than modern-day slavery. It became clear that this was a global scourge, and the U.S. ultimately passed the first law to prevent human trafficking, protect the survivors and prosecute the perpetrators. For years the U.S. supported groups like La Strada in Ukraine who were working to prevent human trafficking.

It was also at the conference in Vienna that I met Kateryna Levchenko, who today serves as Ukraine's Commissioner for Gender Equality. That was almost three decades ago, and we are still working together. If that isn't an example of the power of the global sisterhood, I don't know what is!

At the end of the Clinton administration, the government's Vital Voices program evolved into an NGO to continue to support emerging women leaders around the world. And 10 years after Vienna, we organized a regional Vital Voices conference in Kyiv. I will never forget on the first day of the conference, we gathered at the foreign ministry for a press event. There we were — women leaders of the region — and on the walls of the room staring down at us were only men: the former Foreign Ministers of Ukraine. The conference chair said to the gathered journalists: "Well, the men may be on the walls, but the women are at the table." And so they were.

I fast forward to the Revolution of Dignity, the Euromaidan. Not surprisingly, Ukrainian women have been in the vanguard of modern Ukraine. Their leadership on the Maidan across generations stood out to the world and to their fellow Ukrainians. They played a pivotal role, from providing legal services and delivering first aid to serving as night guards and key strategists. In many ways, their leadership led to the birth of new effective NGOs.

Olexandra Matveychuk, whose organization received the Nobel Peace Prize, oversaw SOS Maidan and today is documenting war crimes. More women were elected to Parliament. 42% of village councils are now led by women. And more were participating in economic leadership. They remain at the forefront of the fight for democracy, equality, and anti-corruption. This is the power of the sisterhood.

Today, with Russia's full-scale invasion of Ukraine, the world is continuing to witness the heroism, courage, leadership, and steadfast commitment of Ukrainian women to Ukraine's independence and democracy.

When war broke out in the Donbas in 2014, women were key fighters in the volunteer battalions — they constituted what became known as "the invisible battalion." It wasn't until several years later that they were finally allowed to enlist in combat positions, and today, even in senior command positions. Women comprise some 25% of the security sector — a surprise to much of the world — and they are contributing to operational effectiveness, not just by their physical strength but by bringing smart new skills, including in technology, to the battlefield. They have not been just silent victims, but courageous and resilient leaders. They are also spearheading the humanitarian response, serving as extremely effective diplomatic advocates, running women's organizations and NGOs of all

kinds, contributing to Parliamentary decisions in the Rada, creating more new businesses (over 50% have been started by women since the outbreak of the full-scale war of aggression).

They are also documenting war crimes, gathering evidence and taking cases to the international and domestic courts. Just a couple weeks ago, during the UN's Commission on the Status of Women meetings in New York, we supported Ukraine's efforts to focus on the conflict-related sexual violence perpetrated by Russian soldiers and helped to highlight the testimony of survivors who were working to ensure accountability for these crimes against humanity.

Ukrainian women's leadership will be essential if there is to be a just end to the war and a sustainable peace. They are critical to Ukraine's economic recovery and the recovery of the people, and to ensuring the rebuilding of vibrant democratic institutions. Women must be at the decision-making tables. We at the Georgetown Institute for Women, Peace and Security have produced voluminous research demonstrating the critical difference women make in peace and security. Ukraine must continue to tap the talents of its women.

Last month in Warsaw, we, together with the support of the U.K. government and the endorsement of Deputy Prime Minister Stefanyshyna, brought together Ukrainian women leaders across political parties, the private sector, and civil society for discussions on influencing a potential peace process and recovery. The civil society group that included 18 leading Ukrainian women, including Natalia Karbowska and Olexandra Matviichuk, drafted a compact for Ukraine's just and sustainable peace. Today here at Ukraine House we are releasing the compact on their behalf — the Women Leaders Coalition for the Future of Ukraine.

I hope you will also give voice to the compact and share it with key international policymakers, including the U.S. government, and others involved in influencing the negotiations.

During the Orange Revolution we heard the chorus of voices saying "razom nas bohato" — "together we are many." I think that is also true of the power of sisterhood around the world.

Let me end with the wisdom of Lesia Ukrainka: "let your voices be a beacon of truth, ever shining a light on the shadows of injustice and inequality." It's a call to action for all of us.

After all, we are still on the journey traveled by the pioneering women who came before us.

Slava Ukraini!

UNWLA Reads Що ми читаємо в США?

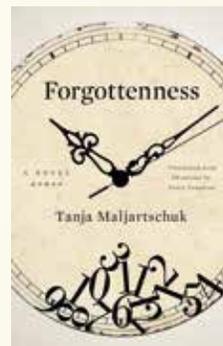
Книгу «Як я руйнувала імперію» Зірки Мензатюк я придбала для бібліотеки Української школи Остіна. Діти часто питають, як жилося в СРСР, а я народилася вже ближче до незалежності, тож вирішила дати їм можливість прочитати цю книжку. Спершу прочитала сама — і була захоплена. Вона нагадала мені дитинство: дружба, перші симпатії, а також — погляд дитини на важливі історичні події. Чудове читання для тих, хто хоче зрозуміти, якою була радянська система і як люди виборювали свободу.

I bought **How I Was Destroying the Empire** by Zirka Menzatyuk for the Ukrainian School of Austin library. Kids often ask about life in the Soviet Union, but I was born around independence, so I gave them this book instead of retelling secondhand stories.

I read it first and loved it. Told from a child's perspective, it brought back memories of friendship, first love, and village life. What stands out is the honest, emotional portrayal of villagers resisting Soviet rule. It's a great read for young people curious about the Soviet era and the fight for freedom.

Nataliya Gavryshko, Treasurer, Branch 147, Austin – San Antonio, TX

Forgottenness by Tanja Maljartschuk is an unforgettable read about belonging and displacement, told through the intertwined lives of two exiles, separated in time. The narrator — a young Ukrainian woman — shares her struggles with various conditions and unexpectedly finds comfort in researching Viacheslav Lypynskyi (1882–1931), a political thinker of Polish descent who fought for Ukrainian independence and battled illnesses of his own. The novel's storytelling lens brings Ukrainian history to life in a vivid, personal way. In the end, the narrator finds her own form of redemption and “independence,” closing the arc on a deeply satisfying note. The English translation is excellent, with both voices rendered with clarity. Available in Ukrainian and U.S. online bookstores.

«Забуття» Тані Мальярчук — це глибока історія про приналежність і вигнання, переплетена з долями молодої українки та В'ячеслава Липинського — діяча польського походження, що боровся за незалежність України. Через особисті переживання героїні та її захоплення постаттю Липинського, історія набуває емоційної сили й глибини. Завершується книга внутрішнім перетворенням героїні. Якісний переклад англійською доступний в українських і американських онлайн-книгарнях.

Natalie Pawlenko, UNWLA President

Модерністський роман «Дівчина з ведмедиком» став моїм першим знайомством із Домонтовичем. Це глибокий український інтелектуальний твір, написаний майже сто років тому, але багато ідей досі актуальні. Роман про заборонені бажання жінки, сміливість ставити незручні запитання й боротьбу за свободу від табу та ролей. Він досліджує стереотипи щодо невинності, сексуальності та шлюбу. Головна героїня — «зразок порушення норм добродійного поведіння». Як закінчиться історія — дізнаєтеся самі. Фінал вас здивує.

A Girl with a Teddy Bear was my first encounter with Domontovych. This Ukrainian modernist novel impresses with its intellectual depth and still feels surprisingly relevant nearly a century later. It tells the story of a woman challenging societal taboos, daring to ask uncomfortable questions, and seeking freedom from imposed roles and stereotypes around innocence, sexuality, and marriage. As Vira Aheyeva puts it, the heroine is “a model of violating the norms of virtuous behavior.” How does it end? You'll have to read and see — but the finale is definitely unexpected. Available in Ukrainian and U.S. online bookstores.

heroine is “a model of violating the norms of virtuous behavior.” How does it end? You'll have to read and see — but the finale is definitely unexpected. Available in Ukrainian and U.S. online bookstores.

Anna Petelina, UNWLA National Education Chair, Branch 143, Jersey City, NJ

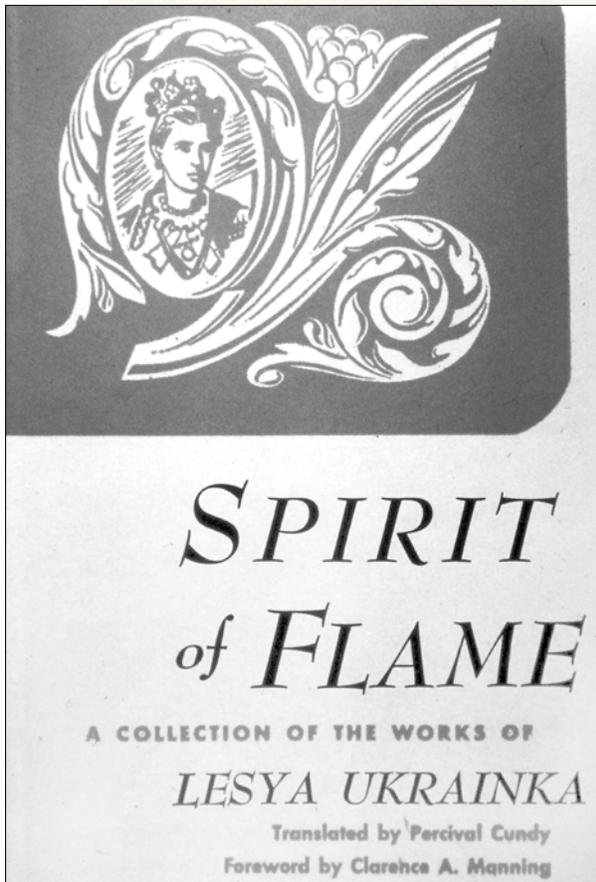
Союз Українок Америки: 100 років культурно-просвітницької подорожі

Оксана Пясецька, референтка у справах культури Головної Управи СУА

A traditional Christmas Eve table, part of the exhibit at the UNWLA's 17th Convention, 1974.

Традиційний стіл напередодні Різдва, частина виставки на XVII Конвенції СУА, 1974.

Збереження та поширення української культури визначено першочерговим завданням 100 років тому, коли було створено Союз Українок Америки (СУА). На цьому СУА наголосив у своєму установчому документі: **«повідомляти вільний світ про події в Україні, духовно та матеріально підтримувати Батьківщину і сприяти збереженню української національної тотожності, культурної спадщини та народних традицій у Сполучених Штатах».**

Засновники знали, що українське народне мистецтво пов'язує українських іммігрантів і що воно сприятиме встановленню міцних зв'язків з «неукраїнським» оточенням через свою красу та багатогранність проявів. Крім того, зважаючи на політику русифікації, яка загрожувала існуванню української культури, її необхідно було зберегти за межами України. Тому розумні жінки-засновниці Союзу Українок Америки створювали засади, що вистояли б у найважчі часи в США.

У 1926 р. союзнянки організували виставку українського мистецтва в престижному готелі «Астор» у Нью Йорку. Вони також усвідомлювали важливість створення спеціальних програм, які б просвітили громадськість заради утримання спадщини України у майбутньому. Тому до участі у пам'ятних заходах на честь таких українців, як Леся Українка, Тарас Шевченко чи Ольга Басараб, заохочували членів українських громад діаспори.

На першому Жіночому Конгресі в Америці, що відбувся у квітні 1932 р., однією з визначних була доповідь Павлини Авраменко «Українська жінка і народне мистецтво». Наші засновниці знали, що через культуру можна знайти більше шляхів для підтримки України в такий важкий час, коли український народ нищили масові сталінські чистки та Голодомор. Також Союз Українок Америки залучив Василя Авраменка до створення танцювальних груп у США, які б охоплювали ширшу громаду за межами української та через культуру переконували, що така країна, як Україна, існує!

У **1933 р.** Союз Українок Америки організував і профінансував павільйон народного мистецтва на Всесвітньому ярмарку в Чикаго. Під час економічної кризи українцям було дуже важко зібрати кошти на створення цього павільйону, але вони «нашкрябали кожен шаг (копійку)», щоб виставка відбулася. Ця просвітницька перлина відкрила для неукраїнського світу культурні багатства України та її трагедію — Голодомор.

З кожним роком відділи Союзу Українок Америки все більше підвищували рівень обізнаності громад через різноманітні культурні заходи та проекти. Їх перелік дуже великий, а тому назвемо тільки окремі з них.

Деякі з найзначніших подій культурного життя США

1938 – Детройтською Округою започатковано власну збірку українського національного одягу з різних частин України; союзнянки подорожували по США, щоб знайти оригінальний одяг для виставки в Міжнародному інституті в Детройті.

1944 — Започатковано журнал *«Наше життя»*.

1945 — Виставка писанок у Нью Йорку (в різних локаціях); заохочення інших округ робити те саме в місцевих бібліотеках чи інших установах, щоб охопити ширшу громаду.

1948 – США стає співзасновником Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (**СФУЖО**) і продовжує брати активну участь у її порядку денному, зокрема і культурних заходах.

1950 – Видання творів Лесі Українки *«Дух полум'я»*.

1955 – Видання (для англомовних союзниць) книги *«Woman of Ukraine»* про українських жінок у політиці, науці, мистецтві та професійному житті.

1956 – Створення співочих колективів в осередках: Міннеаполіс, Філадельфія, Трентон, Ньюарк і Нью Гейвен.

1957 — США заснував **Український парк культури** в Клівленді та залучив Михайла Черешньовського, всесвітньо відомого скульптора, для створення пам'ятника Лесі Українці.

1957 – **27-й Відділ** у Детройті започаткував конкурс випікання найкращої паски.

1958 – Відділ у Рочестері усвідомив цінність українського мистецтва та втілює задум *«Наша Батьківщина»* для збирання та збереження творів мистецтва та інших пам'яток української культури.

1959 — На XXII Конвенції США організовано **«Виставку жіночої творчості»** творів образотворчого, літературного та народного мистецтва (вишиванка, кераміка, писанки). У заході взяла участь співочі колективи США.

1961 – Завершення, урочисте відкриття та освячення пам'ятника Лесі Українці у Клівленді, штат Огайо; ведучою заходу була Ізидора Косач-Борисова, сестра Лесі Українки.

- У відділах створено літературні гуртки для ближчого знайомства з українськими авторами.

- Наголошено на необхідності вшанування пам'яті українських героїнь театральними постановками, музикою та промовами.

- Поширення *«Вишиваних вечорниць»*, які використовували для популяризації української вишиванки.

1963 — Запровадження конкурсів на культурно-просвітницьку тематику, що спонукало до створення театральних мистецьких колективів, які брали участь у культурно-розважальних вечорах. Для прикладу:

- **73-й Відділ** у Бриджпорт, Коннектикут, підготував національний вечір для викладачів і студентів сусіднього університету;

- Створено багато хороших колективів, зокрема у **17-му Відділі**, Маямі;

- У Чикаго пройшли мистецькі виставки відомих українських художників, зокрема Олени Кульчицької;

- США у співпраці з Українським Інститутом Америки у Нью Йорку отримав дві кімнати для виставки робіт українських художників.

1964 – Відкриття пам'ятника Тарасу Шевченку у Вашингтоні за підтримки США.

1965 — **64-й Відділ**, Нью Йорк, відтворив **«Історичну колекцію українського одягу»** та мандрував з нею США та Канадою заради поширення та підвищення обізнаності про українську культуру.

1967 – Закладено початок Музею українського народного мистецтва в Нью Йорку.

1967 – Засновано Культурну фундацію літературно-історичного фонду Петра та Лесі Ковалів.

1971 – Перший курс української мови в Чиказькому університеті за підтримки відділів США Округи Чикаго.

- **12-й Відділ**, Клівленд, започаткував збір ляльок в українському традиційному вбранні для ознайомлення громадськості з українським фольклором.

1976 – Засновано Український Музей у Мангеттені, Нью Йорк, що знаходився на Другій Авеню між 11 та 12 вулицями.

1986 – До 100-річчя Жіночого Руху видано пам'ятну антологію літературних творів провідних жінок-інтелігенток того часу під назвою «Перший Вінок».

2005 – Український музей переїхав у своє нове приміщення на 6-й вулиці Мангеттена, Нью Йорк, поблизу храму св. Юра.

2006 – Фінансова підтримка перекладу з італійської мови на українську двох опер для Дніпровського академічного театру опери та балету (автор Андрей Британ).

2010 – СУА заснував Всеукраїнський конкурс студентського наукового шекспірознавства імені д-ра Віталія Кейса.

2012 – СУА започаткував фінансування «Центру СУА з жіночих студій» в Українському католицькому університеті, Львів, Україна.

2015 – Зауваживши на недостатньому представництві жінок-мисткинь, СУА й Український Музей в Нью Йорку провели першу велику виставку «Українська діаспора: жінки-художниці: 1908—2015», щоб дослідити зв'язок між українською ідентичністю та жінками-художницями. На виставці було представлено понад 100 робіт 43 мисткинь.

- СУА профінансував документальний фільм «Пані Майдан».

2016 – 64-й Відділ видав збірку творів Наталії Кобринської «Йшла не тільки з духом часу, а й попереду нього».

*UNWLA competition: baking of ritual breads.
Конкурс СУА: випікання ритуальних хлібів.*

- СУА став добродієм програми «Музика в Українському Інституті Америки в Нью Йорку», у якій взяли участь українські композиторки.

2021 – СУА підтримав культурний фестиваль, організований у форматі онлайн МІОК (Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою) в Україні та США.

- Представлення відділам культурної експозиції «Батьківська хата».

2023 – Спеціальна інформаційна сесія-семинар «Деколонізація української культури: Хто, Коли, Як?» за участі науковиць з України, яку провела Тетяна Філевська – викладачка Українського інституту мистецтва, Київ. Відомості про захід представлено на вебсайті СУА у розділі «Toolkit».

- Показ документальних фільмів про війну в Україні.

- Участь в організації концертів з гуманітарної допомоги Україні у роки війни: Український хор бандуристів Північної Америки (УБС) та жіночий ансамбль бандуристок (WBENA).

2024 – Підтримка музичного компакт-диска Соломії Івахів «Українське Різдво» в Українському інституті Америки в Нью Йорку, а також книжки і компакт-диска Марійки Кузьми про українську різдвяну музику.

- СУА у співпраці з Українським інститутом Америки та Фондом молодих виконавців представив молоді українські музичні таланти в Карнегі-Гол, Нью Йорк.

- У співпраці з Українським музеєм у Нью Йорку презентація документальних фільмів, зокрема «Відбудовуємо» про відбудову українських культурних закладів у майбутньому.

- Підтримка Національного академічного театру опери та балету України в його національних гастролях.

2025 – Укладання Угоди взаєморозуміння з «Borshch of Art» для спільної роботи над деколонізацією українського мистецтва.

2025 – Підготовлено до друку англomовну книгу д-ки Марти Кічоровської Кебало «Ukrainian National Women's League of America 1925—2025: Women's Community, Citizenship, and Commitment in the Ukrainian Diaspora» (Союз Українок Америки 1925—2025: Жіночі спільноти, їх громадянська позиція і служіння в українській діаспорі), у якій описано дух і невтомна праця союзниць. Книга буде презентована на ювілейному святі СУА у жовтні 2025 р.

100 Years of the UNWLA's Cultural Journey

Preserving and promoting Ukrainian culture was a primary objective when the UNWLA was established 100 years ago as Soyuz Ukrainok Ameryky, emphasizing this objective in its formational platform: *"inform the free world about events in Ukraine, spiritually and materially support the homeland and promote the preservation of Ukrainian national identity, cultural heritage and ethnic traditions in the United States."*

The founders knew that Ukrainian folk art was a cohesive bond with Ukrainian immigrants and that it would establish strong ties with the non-Ukrainian public through its beauty and multifaceted expressions. Also, with russification policies endangering Ukrainian culture, it had to be preserved outside of Ukraine. The intelligence of the founding women of Soyuz Ukrainok Ameryky created a foundation that would persevere through the most difficult times in the U.S.

In 1926, Soyuzianky created an exhibit of Ukrainian arts at the prestigious Astor Hotel in New York City. To further awareness of Ukraine's heritage, they knew the importance of creating special programs that would educate the public. Commemorative occasions honoring Ukrainians such as Lesia Ukrainka, Taras Shevchenko, and Olha Basarab were encouraged throughout Ukrainian communities in the diaspora.

At the first Women's Congress in America, held in April 1932, one of the significant presentations was by Pavlyna Avramenko about "Ukrainian Woman and Folk Art." Our founding women knew that through culture there could be more pathways to gaining support for Ukraine at such a difficult time. Stalin's purges were rampant, and the Holodomor was devastating the Ukrainian nation. Soyuz Ukrainok brilliantly engaged Vasyl Avramenko to create dance groups throughout the U.S. that would captivate large audiences outside the Ukrainian community, bringing awareness that a country like Ukraine did exist!

In 1933, Soyuz Ukrainok organized and funded a folk art pavilion at the Chicago's World Fair. During

Oksana Piaseckyj, *UNWLA National Culture Chair*

UNWLA parade to open the Ukraine Pavilion at the Chicago World's Fair, 1933.

Парад СУА на відкритті павільйону України на Всесвітній виставці в Чикаго, 1933.

Koliada staged at a public library, 1963.

Коляда у публічній бібліотеці, 1963.

the Depression, it was very difficult for Ukrainians to contribute money to establish this pavilion, but they scraped together every penny necessary to make it a success. This cultural gem provided great exposure for Ukraine's cultural riches and the Holodomor to the non-Ukrainian world.

Each year, Soyuz Ukrainok branches built up more awareness through their various cultural exhibits and programs. To list them all would entail a lot of space in this article. Some of the most significant were:

1938: The Detroit branch initiated its own collection of Ukrainian national dress from various regions of Ukraine by travelling throughout the U.S. to procure original garments and put them on display at the International Institute in Detroit.

1944: *Our Life* magazine was launched.

1945: Pysanky were exhibited in various venues in NYC, and branches were encouraged to do the same in local libraries or other institutions in order to reach a wide audience.

1948: Cofounded the World Federation of Ukrainian Women's Organizations and continues to take an active role in its agenda, including cultural events.

1950: Published Lesia Ukrainka's works *Spirit of Flame*.

1955: The publication for English-speaking Soyuzianky *Woman of Ukraine* about Ukrainian women in politics, science, art, and professional life.

1956: The formation of choirs in branches: Minneapolis, Philadelphia, Trenton, Newark, and New Haven.

1957: World-renowned Ukrainian sculptor Mykhailo Cheresnovsky commissioned by the UNWLA Re-

gion in Cleveland, OH, to create a statue of Lesia Ukrainka for the Cleveland Cultural Gardens.

1957: Branch 27 in Detroit initiated a contest for baking the best paska.

1958: Branch in Rochester understood the value of Ukrainian art, formed their project "Our Homeland" for the safekeeping of collected art and other exponents of Ukrainian culture.

1959: The 12th Convention of Soyuz Ukrainok introduced the "Exhibit of Women's Creativity" in fine art, literature, and folk art (embroidery, ceramics, pysanky). Various Soyuz Ukrainok choirs performed.

1961: Completion and unveiling of the Lesia Ukrainka statue in Cleveland, with Isydora Kosach-Borysova, sister of Lesia Ukrainka, presiding at the dedication ceremony.

1961: Branches initiated literary groups to become more familiar with Ukrainian authors. Under-scored the necessity of commemorating Ukrainian heroines with theatrical productions, music, and speeches.

1961: Vyshyvani Vechornytsi dances became popular events showcasing Ukrainian embroidery.

1963: Introduction of contests on cultural themes inspiring the formation of theatrical groups to perform for cultural entertainment evenings. Examples were:

- Bridgeport, CT, Branch 73 organized an Ethnic Night for professors and students at a nearby university.
- More choral groups and choirs were formed such as in Miami's Branch 17.
- Chicago held art exhibitions with known Ukrainian artists, such as Olena Kulchytsky.

Show of Ukrainian regional costumes at the UNWLA's Ninth Convention, 1950.

Виставка українських регіональних костюмів на IX Конвенції США, 1950.

- Soyuz Ukrainok, in cooperation with the Ukrainian Institute in NYC, received two rooms to house an ongoing exhibit of Ukrainian artists.

1964: Unveiling of the Taras Shevchenko Monument in Washington, DC, supported by Soyuz Ukrainok.

1965: Branch 64 in New York recreated a “Historical Ukrainian Apparel Collection” that travelled across the U.S. and Canada, bringing Ukrainian awareness far and wide.

1967: The origination of the Museum of Ukrainian Folk Art in NYC.

1967: Cultural Foundation of the Petro and Lesia Kovaliv Literary and Historical Fund initiated.

1971: First Ukrainian-language course at the University of Chicago sponsored by Chicago-area regional branches.

1971: Cleveland Branch 12 initiated a collection of dolls in Ukrainian traditional costumes to educate the public about Ukrainian folklore.

1976: The Ukrainian Museum in NYC founded on Second Avenue between 11th and 12th Streets.

1986: On the 100th anniversary of Ukrainian Women Activists (Zhinochyj Ruch), a commemorative anthology of literary works by leading intellectual women of that time was published, titled *First Wreath*.

2005: The Ukrainian Museum moved into its state-of-the-art facility on East 6th Street.

2006: Underwrote the translation of Dr. A. Brytтан’s two Italian operas into Ukrainian for the Dnipropetrovsk Opera.

2010: Established in the name of Dr. Vitalij Case the All-Ukrainian Competition of Student Scientific Shakespeare Studies at the National Academy of Sciences of Ukraine.

2011: Restoration and rededication of Lesia Ukrainka statue at the Cleveland Cultural Gardens on 50-year anniversary, organized by the Cleveland UNWLA Region, with UNWLA president Marianna Zajac in attendance.

2012: Funded the “Women’s Studies Lectureship” at the Ukrainian Catholic University in Lviv, Ukraine.

2015: Funded the documentary *Ms. Maidan*.

2015: Co-sponsored *The Ukrainian Diaspora: Women Artists of 1908–2015* at the Ukrainian Museum in NYC.

2016: Presented the book *Went Not Only with the Spirit of the Times but Also Ahead of It*, a collection of Natalia Kobrynska’s writings underwritten by Branch 64.

Continues on page 38

Lesia in My Life

In 1961, a striking bronze statue of Lesia Ukrainka was installed at the Cleveland Cultural Gardens. The project was brought to life through the efforts of the UNWLA Regional Council of Ohio and sculpted by the esteemed Mykhailo Cheresnovsky. It was a meaningful cultural achievement — uniting art, diaspora identity, and the enduring voice of Ukraine’s national poetess.

As a young girl, I attended that dedication with my little brother Ihor. I remember being asked to pose for a photo with an elderly woman whom my father introduced as Lesia Ukrainka’s younger sister. At the time, I couldn’t fully grasp the significance, but the moment stayed with me. That woman was Isydora Kosach-Borysova — an accomplished writer, scientist, and educator in her own right — who spent her final years and passed away in New Jersey.

In 2011, fifty years later, I found myself again standing before Lesia’s statue, this time as a member of UNWLA Branch 8 in Cleveland, helping organize a restoration and rededication project led by our Regional Council president, Dozia Kryslaty. I was honored to be an integral part of these efforts. The statue had weathered time, just as our community had, but our commitment to preserving cultural memory remained strong.

In recent years, my UNWLA journey has continued. After moving to New Jersey and joining Branch 75, my role expanded to the national level. Somehow, I feel that Lesia Ukrainka has quietly walked alongside me all this time. Her words, her strength, and her legacy continue to inspire — not just me, but generations of women who find their voice in service, culture, and community.

Sometimes a monument is more than bronze and stone. It is a call to remember who we are — and who we are called to be.

Maria Kvit-Flynn, UNWLA VP – Public Relations

Marusia Kvit and her brother Ihor with Lesia Ukrainka’s sister, Isydora Kosach-Borysova, at the unveiling of the Lesia Ukrainka monument in Cleveland in 1961.

Marusia and Ihor at the monument’s rededication in 2011.

A Century of Building Partnerships and Alliances

Natalie Pawlenko, UNWLA President

The UNWLA co-founded the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO) on November 12, 1948.

As the Ukrainian National Women's League of America (UNWLA) celebrates its centennial, it stands as a testament to the power of collaboration. For 100 years, the UNWLA has built bridges — linking Ukrainian women across generations, forging alliances with major women's organizations, and co-founding institutions that continue to shape Ukrainian advocacy on a global scale. These partnerships have expanded the UNWLA's reach, strengthened its impact, and ensured that the voices of Ukrainian women resonate far beyond their immediate communities.

From its inception, the UNWLA sought legitimacy and guidance from established women's organizations, gaining institutional knowledge, educational resources, and national recognition. In the 1930s and 1940s, its involvement with the International Institutes of the YWCA provided critical support for immigrant Ukrainian women and youth, offering language courses, vocational training, and a roadmap for integration into American society without sacrificing cultural identity. These early collaborations set the stage for the UNWLA's longstanding commitment to education and empowerment.

In 1948, the UNWLA became the first ethnic women's organization in the U.S. to join the General Federation of Women's Clubs (GFWC). This affiliation gave Ukrainian women a national platform for advocacy, ampli-

fying their efforts in humanitarian aid, refugee resettlement, and Cold War-era activism. The UNWLA mobilized relief efforts for displaced Ukrainians after World War II, sending essential supplies to refugee camps and advocating for the resettlement of thousands in the United States.

At the height of the Cold War, the UNWLA leveraged its connections to expose Soviet human rights violations, including the repression of Ukrainian political prisoners and the forced erasure of Ukrainian identity behind the Iron Curtain. Through its participation in national women's organizations, it brought these issues to the attention of policymakers and the media, ensuring that Ukraine's struggle for freedom was not forgotten.

Global Leadership: Founding Ukrainian Institutions

Beyond collaborating with American women's organizations, the UNWLA played a decisive role in uniting Ukrainian voices on the global stage. In 1948, it became a co-founder of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO), strengthening international cooperation among Ukrainian women's groups and amplifying advocacy for Ukraine in international forums.

The UNWLA also helped establish the Ukrainian Congress Committee of America (UCCA) in 1940, shaping the political and advocacy strategies of the Ukrainian American community. Later, in 1967, it played a key role in founding the World Congress of Free Ukrainians (now the Ukrainian World Congress, UWC), an organization that continues to champion Ukraine's sovereignty and cultural preservation worldwide. These institutions remain pillars of Ukrainian diaspora activism, thanks in no small part to the UNWLA's vision and leadership.

Strengthening Advocacy and Women's Leadership (1950s–1990s)

In 1952, the UNWLA deepened its advocacy work by gaining membership in the National Council of Women of the United States (NCW), giving Ukrainian women a voice in discussions on human rights, education, and social justice at the national level. By the 1970s, it used this platform to highlight the plight of Ukrainian dissidents in Soviet labor camps, pushing for U.S. intervention on their behalf.

The 1980s and 1990s saw the UNWLA at the forefront of humanitarian efforts, including medical aid for victims of the Chernobyl nuclear disaster. Although never an official Red Cross partner, the UNWLA frequently worked alongside the organization to provide critical support, from medical relief to financial assistance for affected families.

In 1993, the UNWLA's influence reached new heights when Iryna Kurowyckyj was elected President of the National Council of Women of the U.S. (for the years 1993–1995, a two-year term), the first woman of Ukrainian descent to hold this position. Her leadership further amplified Ukraine's visibility in global women's policy discussions. Iryna Kurowyckyj would go on to be president of the UNWLA from 1999 to 2008.

Modern Advocacy and Strategic Alliances

The UNWLA's commitment to coalition-building remains as strong as ever. In 2022, together with four other Ukrainian American organizations, it co-founded the American Coalition for Ukraine (ACU), which held its first Action Summit that year, bringing together Ukrainian and non-Ukrainian organizations to Washington, DC, to advocate for Ukraine. Since then, the ACU brought together over 500 attendees from 47 states, representing more than 100 Ukraine-focused organizations, in its most recent Summit in September 2024. By supporting these large-scale advocacy efforts, the UNWLA ensures that Ukrainian women's voices remain central to policy discussions in Washington and beyond.

A Legacy of Connection and Impact

For a century, the UNWLA has nurtured relationships that extend beyond its membership, ensuring that Ukrainian voices are heard, supported, and empowered. As a co-founder of major Ukrainian organizations, a trusted partner in global women's networks, and a leading voice in advocacy, the UNWLA has played a crucial role in advancing the cultural, humanitarian, and political needs of Ukrainians worldwide.

As the UNWLA embarks on its next century, its commitment remains clear: to strengthen existing partnerships, forge new alliances, and ensure that the network of Ukrainian women continues to shape history.

Ukraine Action Summit, Spring 2025.

100 років партнерства та альянсів: короткий огляд діяльності СУА

Святкування століття Союзу Українок Америки (СУА) є прикладом сили співпраці. Упродовж 100 років організація будувала мости — між поколіннями українок, з американськими провідними жіночими організаціями, а також виступала як співзасновниця інституцій, що формують українське представництво й адвокацію на глобальному рівні.

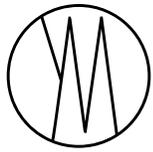
Від початку створення СУА шукав підтримки серед авторитетних жіночих об'єднань США. У 1930–40-х рр. співпраця з International Institutes of the YWCA дала змогу українським емігранткам отримати мовні курси, професійну підготовку та зберегти культурну ідентичність. У 1948 р. СУА став першою етнічною жіночою організацією в США, яка приєдналась до General Federation of Women's Clubs (GFWC), отримавши національну платформу для гуманітарної допомоги, переселення біженців та викриття злочинів радянського режиму.

СУА також стояв біля витоків глобальних українських структур. У 1940 р. організація долучилась до створення Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), а в 1948 стала співзасновницею Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), об'єднавши жіночі голоси діаспори. У 1967 р. СУА допоміг заснувати Світовий Конгрес Вільних Українців (тепер — Світовий Конгрес Українців).

У 1952 р. СУА увійшов до Національної Ради Жінок США, активно виступаючи за права людини, освіту та соціальну справедливість. У 1980-х рр. організація допомагала жертвам Чорнобиля, а у 1990-х досягла нових висот, коли Ірина Куровицка очолила Національну Раду Жінок США.

Нині СУА продовжує формувати стратегічні альянси: у 2022 р. він став співзасновником American Coalition for Ukraine, що об'єднує сотні організацій у Вашингтоні задля адвокації України.

Столітня історія СУА — це свідчення сили єдності, партнерства та невпинної боротьби за добробут і свободу українського народу.

THE UKRAINIAN MUSEUM 222 E 6 NYC

Village to Modern Exhibition Opens with Daylong Symposium

Ukrainian Museum members and VIP guests enjoyed an exclusive preview of the Museum's newest exhibitions, *Village to Modern* and *Jurij Solovij: Abstracting Time*, on Thursday, May 15, the eve of the exhibitions' public opening.

A view of the Village to Modern exhibition.

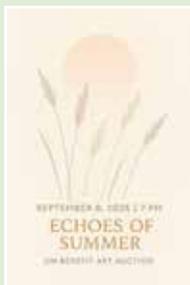
A view of the Village to Modern exhibition.

Previewing the Village to Modern exhibition.

Members and guests enjoy a preview of the Village to Modern exhibition.

For a truly special night out, plan to attend this benefit art auction on Saturday evening, September 6. The swanky soirée at the beautiful Ukrainian Museum in New York will feature:

- Exquisite works of fine art
- Cocktail party with wine & champagne
- Gourmet hors d'oeuvres
- Live entertainment

Visit the Museum website for additional details: theukrainianmuseum.org

That Saturday, May 17, the Ukrainian Museum and the Shevchenko Scientific Society in the US co-hosted a daylong symposium celebrating *Village to Modern*. The event included insightful visual presentations by distinguished art historians Dr. Myroslava Mudrak, Oksana Semenik, and Dr. Alisa Lozhkina, who explored the transformative influence and lasting impact of Ukrainian folk art on the 20th century avant-garde, with its vibrant colors, geometric patterns, and unique symbols inspiring pioneering modernists like Kazimir Malevich and Alexandra Exter. A walkthrough of the exhibition with Museum director Peter Doroshenko and a closing roundtable discussion completed the daylong symposium. The event took place at both the Shevchenko Scientific Society and the Museum, in person and online.

Art historian Oksana Semenik presenting at the *Village to Modern* symposium.

The symposium concluded with a lively discussion.

Symposium participants were treated to a tour of the exhibition led by Museum director Peter Doroshenko.

If you missed the Ukrainian Museum's *Tatlin: Kyiv* exhibition or would like to revisit the groundbreaking installation, the exhibition catalogue is available for purchase in the Museum Shop. Visit in person during Museum opening hours (Wednesday through Sunday from noon to 6:00 p.m.), or shop online anytime, anywhere: shop.theukrainianmuseum.org

Ювілей шани та поваги

*Лідія Корсун, Заслужений працівник культури України,
член Національної спілки журналістів України, Нью Йорк.*

18 травня в Українському Інституті Америки в Нью Йорку відбулась велелюдна зустріч соратників, колег і друзів громадської діячки, союзнянки 64-го Відділу, Почесної голови Округу Нью Йорк США Лідії Слиж, що прийшли привітати її з 80-літнім ювілеєм та подякувати за плідну довготривалу громадську працю.

Союзнянки 64-го Відділу США з Н. Павленко, головою США (перша зліва).

З союзнянками 21-го Відділу США. Зліва направо, сидять: С. Одомірок, Н. Хоменко, Н. Шевчук, Л. Гулович, Я. Герльовська; стоять: Л. Слиж, Л. Шебець.

Вітальне слово від М. Заяць.

30 років тому з Коломиї до метрополії Нью Йорку приїхала Лідія-Марія Слиж — справжня українка та патріотка, людина з освітою та ціннісним вихованням, жінка-борець і жінка-оптиміст. Вона має вроджений соціальний темперамент, а тому живе не тільки серед людей, але й для них. Тому в Америці відразу знайшла українські спільноти і стала долучатися до громадської праці. Зокрема, кожної суботи почала відвідувати цікаві заходи з відомими українцями в НТШ, тим самим відкриваючи для себе справжню Україну та її видатні постаті. Там познайомила з Христею Навроцькою, головою 64-го Відділу, до якого приєдналася у 1998 р. А знайомство зі славною Марусею Бек, що відбулося на XXVI Конвенції США (2002), надихнуло Лїду на ще активнішу працю в США та українській громаді у наступні роки. Як пресова референтка відділу, округи та екзекутиви, Л. Слиж писала до «Нашого життя», «Свободи» й «Національної трибуни» про події, що відбувалися в США та українській громаді. Вона підготувала та виголосила чимало доповідей на щорічних Святах Героїнь Округу Нью Йорк та на Днях Союзнянки. Любов і повага до слова мали гідне продовження: упродовж 2009 – 2016 рр. Л. Слиж була редакторкою журналу «Наше Життя», з яких 5 років обіймала посаду головної редакторки. Конвенції США, делегаткою яких була п. Ліда, стали для неї місцем зустрічі з відданими місії США союзнянками та майданчиком натхненних і дієвих дискусій про працю організації, що закарбовувалася у Конвенційних книжках, які неодноразово редагувала п. Ліда. У 2015 – 2018 рр. була, а у 2025 р. Л. Слиж знову повернулася на посаду голови 64-го Відділу — щоб продовжити просвітницько-благодійні традиції відділу та допомогти йому розвиватися і зростати. Окрім США, останні 5 років Л. Слиж належить до Управи ОУА «Самопоміч», відділ Нью Йорку, де нині обіймає позицію пресової референтки та заступниці голови.

Відкривала, вела ювілейний вечір і майстерно виконувала пісні Ольга Обертос — відома у громаді співачка, музикантка, викладачка українського «Музичного Інституту Америки». Першою мала слово ювілярка, яка заволоділа залом одноосібно та надовго. У звичному для п. Ліди стилі, що присмачений образністю, гумором, жартами та захопленістю людьми, вона у свій 80-літній ювілей представляла присутніх вісім десятків гостей! Найперше, свою велику родину. Потім — союзняк 64-го Відділу, членкинею якого п. Ліда вже є 27 років, голову СУА Наталю Павленко, Почесну голову СУА Маріянну Заяць, представницю Округи Нью Йорк (Почесною головою якої вона є) та її голову Оксану Жукофф і всіх, хто брав участь у святі.

Першим вітав п. Ліду з ювілеєм ансамбль «Волошки» (Надія Хоменко, Лариса Крилова, Надія Семчук, Стефанія Одомірок) знаменитого 21-го Відділу СУА ім. Ліни Костенко. Після того, як на замовлення ювілярки дівчата душевно та професійно заспівали «Вишиванку» (сл. М. Сома, муз. О. Сандлера) та «На зорі мене, мамо, збуди» (сл. і муз. М. Михайленка), вони поклали на плечі іменинниці подарунок — у ніжних тонах хустку-оберіг. Цим не тільки розчулили п. Лідію, але й створили відповідну ауру на весь вечір: душа його стала українською аж до завершення.

Саме співучі союзняки 21-го Відділу разом з головою нинішньою Славою Герловською та колишньою Лесею Щебець, сервірували столи та забезпечили рушниками стенди з фотографіями. А союзняк Алла Лисицька — нова членкиня рідного Лідного 64-го Відділу, сформувала неймовірної краси букети на кожен з десяти столів. Оформлені фотостенди (а це понад 160 світлин!) також були яскравим свідченням як неоціненної за обсягом громадської праці ювілярки, так і глибокої відданості СУА та всієї української громади благодійним справам з підтримки України та її культури у закордонні. Формувати стенди допомагали союзняки-колеги та члени Управи ОУА «Самопоміч».

«Людина як Пісня» — вітаючи з ювілеєм, сказав про Лідію Слиж Заслужений діяч

Авкціон 64-го Відділу СУА.

мистецтв України Василь Гречинський, диригент Українського хору «Думка», тонкий знавець української мелодії та пісні. Самовіддана та безперервна праця п. Лідії є «словами», що стали її Піснею та наповнюють її життя. Бо вона «все робить так, немов пісню співає». У теплому, розгорнутому привітанні ювілярці зі Львова від Наукового інституту ім. Івана Франка НАН України колектив поцінував її «подвижницьку та громадську роботу», назвав «патріоткою рідної землі та однією із найактивніших представниць української діаспори в США». Як наукова академічна спільнота, франківці поцінують редакторську роботу Л. Слиж у «Нашому житті», оскільки він є літописом не тільки СУА, але й жіночого руху в цілому. Через п. Слиж вони висловили вдячність усьому СУА за підтримку спільних видань.

Лідерський та організаційний талант п. Слиж, її вміння працювати з людьми і для людей відмітив у присланому вітанні Сергій Кислиця — колишній Постійний представник України при ООН, а нині Перший заступник Міністра Закордонних справ України. А інтелектуалка, громадська діячка, членкиня 64-го Відділу Леся Тополя, яка перейняла у п. Слиж редакторство «Нашого життя», зауважила на особливо щирій здатності п. Лідії віддаватися громадській праці та відчувати потреби кожного, на умінні подати руку підтримки та бути містком між українцями Америки та України: «Ваша доброта має здатність робити людей щасливішими, серця — чутливішими, а розум — світлішим! Дякую, що змінюєте світ навколо себе на краще!».

Лідером серед українських жінок п. Ліда стала завдяки своїм українськості та рисам характеру як відповідальність, організованість, працездатність, наявність «підходу» до людей і поважне ставлення до української спадщини. Тому не дивно, що членкині Почесного 1-го Відділу Анна Ряжських та Оксана Сидорчак вручили п. Слиж особливий подарунок: книгу «Вишиті сорочки Луганщини» з автографом засновни-

Л. Слиж з А. Рязських (зліва) та О. Сидорчак на тлі фотовиставки.

ці Міжнародного Дня Вишиванки письменниці Лесі Воронюк. Власні проникливі вітальні вірші подарували ювілярці відомі в українській діяспорі подружжя Ольга і Володимир Дейнеко та Валентина Шемчук, а Віра Павлишин зачарувала чуйним прочитанням поезії Ліни Костенко.

Відзначили громадську активність і привітали іменинницю Почесна голова СУА Мар'яна Заяць, голова СУА Наталя Павленко, голова Округи Нью Йорк Оксана Жукофф і журналістка Лідія Корсун. А заступниця голови 64-го Відділу Наталія Добровольська-Каратницька разом з союзнянками організували благодійний аукціон з продажу сорочки, підписаної Валерієм Залужним.

Кілька разів гості виконували «Многая літа» для ювілярки. А іменинниця перед традиційним погашенням свічок на торті сказала: «Заведено загадувати бажання мовчки. Я ж його озвучу: Бажаю перемоги і добра Україні, щоб наш народ, наші діти та онуки — в Україні та світі — жили в мирі та були щасливими!».

Бажаємо Лідії Слиж «літ до ста без старості!» Чекатимемо нових перемог і досягнень!

Світлини Ігоря Головіна.

Л. Слиж з родиною

Branch 75 Members Paint, Learn and Sip

Sonia Bokalo, Press Secretary, Branch 75, Maplewood, NJ

Branch 75 organized a unique event for the community on Sunday, March 30. The Paint, Learn and Sip event attracted 60 participants who were eager to express their artistic abilities and at the same time connect with old friends and meet new ones.

With easels, brushes, and paints in place, Margaret Nycz, president of Branch 75, graciously welcomed the participants and explained the mission of the UNWLA in the diaspora, highlighting its advocacy for Ukraine as well as the humanitarian aid it provides, especially now in this time of the cruel and unjustified war.

Branch 75 member Chrystia Syzonenko introduced her sister, the instructor Natalka Pavlovsky Weismantel, PhD, an accomplished artist. Dr. Pavlovsky Weismantel explained that the inspiration for today's project was the age-old Ukrainian lullaby "Ходить Сон Коло Вікон" (Sleep does 'neath

the windows creep). This precious lullaby evokes images of a tranquil home in a Ukrainian village on a starry night where a child sleeps peacefully and dreams wonderful dreams. The instructor displayed her own painting of this tranquil scene and, through a step-by-step process, masterfully guided the participants to completion of the painting. Her use of a projection screen enabled everyone to see the intricacies of each step, as did Dr. Pavlovsky Weismantel's personal guidance as she went from participant to participant giving additional recommendations, advice, and encouragement. The result was 60 complete paintings, and many participants who were surprised by their artistic abilities.

The afternoon included an appetizing buffet of snacks and sweets prepared by the members of Branch 75 for all to enjoy. Of course, the sip part of the event was equally enjoyable!

Весняні події 139-го Відділу ім. Княгині Ольги

Ольга Дмитрів, пресова референтка, Стемфорд, Округа Нова Англія, Коннектикут

На уроці писанкарства.

Весна – це чарівна пора року, коли все оживає, стає тепліше та більш сонячно. Чи не варто вважати цю пору року часом розквіту і нових починань? Весна нагадує нам про те, що будь-який важкий період минає і попереду чекає на нас світле майбутнє. Те світле майбутнє нині є в серці і думках кожного свідомого українця незалежно від місця проживання. Тільки з Україною в серці та вірою в перемогу світлого дня посестри нашого відділу готові працювати віддано і відповідально та гордо носити ім'я членкинь Союзу Українок Америки.

Зазвичай українці готуються до найвеличнішого весняного свята – Великодня, дуже ретельно. Так і ми, союзнянки 139-го Відділу, що у місті Стемфорд, щороку підходимо до цього свята по-особливому. Напевне буде правильним сказати, що вже стало традиційним у нашому відділі організувати розпис писанок напередодні Великодня, великодню ярмарку та збирання яєць (egg hunt).

Саме розпису писанок було приділено дуже багато уваги, адже при цьому передається і традиція, і звичай, і вміння розписати барвисті писанки рукою як дитини, так і дорослого. Тільки завдяки відданості та відповідальному підходу до справи наших дівчат, такі заходи завжди чисельні та приносять велике задоволення. Цього року особлива відзнака у даній справі належить одній з найактивніших членкинь нашого відділу Ірині Кузьмич, яка є заступницею голови відділу. Організація розпису писанок була на дуже високому рівні, всі етапи продумані до деталей. І коли бачиш захоплення від процесу у наших гостей, серед яких велика кількість дітей, то розумієш, що добра праця приносить добрі плоди. Цього разу, як і під час будь-якого іншого заходу відділу, осторонь не залишилася жодна союзнянка відділу — всі радо допомагали робити добру справу.

У кожного з нас Великдень асоціюється з урочистим Богослужінням, освяченням великодніх кошиків і писанкою. А от у нашому місті до цього переліку можна ще додати і великодній ярмарок 139-го Відділу США. Від початку створення відділу він проводиться щороку. На ньому мешканці Стемфорда та околиць мають можливість придбати до великоднього столу чудову домашню випічку та паски. Усі членкині віддано ставляться до цього — кожен робить свій внесок свіжоспеченими пасками та печивом. Осторонь не залишаються і мешканці міста: завжди знаходяться добрі люди, які роблять пожертву для нас у вигляді випічки. Адже тільки спільними зусиллями ми можемо досягнути більшого.

Оскільки більшість членкинь нашого відділу є парафіянами катедри св. Володимира, що у Стемфорді, то чимало заходів від-

Великодня випічка на ярмарку.

На Великодньому ярмарку.

бувається у дворі церкви. Цьогоріч, за тиждень після Великодня, при церкві відбувалося «полювання» на яйці (egg hunt). Ця традиція не є українською, але оскільки ми проживаємо на американській землі і наші діти відвідують місцеві школи, то не менш важливим є дотримання американських традицій і поєднання їх з українськими. І навіть за несприятливої погоди, на подвір'ї церкви дітей було чисельно. Відповідала за цей захід членкиня Наталя Дутчак, яка підготувала чимало яєць від великоднього зайця для наших діток. Адже чи не кожна з нас є мамою, тож ми розуміємо, яку втіху діти мають від цього. Захід розпочався спільною фотографією на тлі ювілейних стендів США. Загалом, діти тишилися та веселилися на цій великодній пригоді.

Весна закінчилася, але відділ продовжує працювати активно — і це приносить свої плоди. Попереду — чимало запланованих заходів, тому всі трудяться задля їх втілення. А в душі кожної з нас живе надія, віра та любов. Завдячуючи цим цінностям і спільній, відданій праці ми досягати- мемо нових звершень.

Радісні учасниці з власноруч створеними писанками.

«Полювання» на яйці (egg hunt).

Branch 118 Pysanka Egg-stravaganza

Martha Noukas, Branch 118, Houston, TX

Branch 118 began the spring of 2025 with a Pysanka Egg-stravaganza, teaching the art of pysanka-making on two consecutive weekends, March 15 and March 22. The classes were held in the Pokrova Ukrainian Catholic Church Parish Hall and were taught by branch member Olia Palmer. Organized by Martha Noukas and branch president Juliana Villacorta, the event included a display of pysanky, posters, eggs, and an explanation of Ukrainian Easter traditions. Both classes were well attended and were a great way for participants to socialize and share tips on creating beautiful Ukrainian Easter eggs!

Olia Palmer (right) explains the technique of creating pysanky to class participants.

Class participants Nadine Krebs (left) and Tamara Haygood.

Branch 118 president Juliana Villacorta greeted participants and sold pysanka supplies.

Branch 56 Maintains Its Busy Schedule of Events

Молитва за дітей і матерів України

Союзянки 56-го Відділу зі священниками та учасниками Молебню.

Андрій Падовський.

10 травня, напередодні Дня Матері, українська громада Південно-Західної Флориди урочисто відзначили це свято соборною молитвою-молебнем в американській Католицькій церкві Сан-Педро (San Pedro Catholic Church) в Норт Порті, Флорида. Молебень відслужили о. Томас, парафія Святого Петра (Fr. Thomas, St. Pedro parish), о. Дмитро Касіян, о. Олег Сацюк і диякон Володимир Пічкоров.

Після молебню відбулася концертна програма за участі дітей, зокрема дитячого хору «Світанок» під проводом Олега Майовського. Молитви, пісні та вірші за дітей і матерів України та її воїнів щиро лунали до небес! А чудове музичне соло на скрипці юного Андрія Падовського захопило всіх присутніх.

Голова Громадського комітету з організації молебню Іванка Олесницька від імені 56-го Відділу СУА подбала, щоб був широкий розголос про цю імпрезу та якнайбільше людей прийшло на молебню і програму. Запрошені були також журналісти американської преси.

На закінчення зворушливої програми соліст Максим Вишкварок виконав молитву «Боже великий, єдиний». Щира подяка всім, хто причинився до успіху програми!

Віра Боднарук, голова Громадського комітету Південно-Західної Флориди, 56-й Відділ, Норт Порт, Флорида

Children Praying for Children and Their Mothers

Photos: Bohdana Puzyk and Lyudmila Vyshkvarko

Photos: Bohdana Puzyk and Lyudmila Vyshkvarko

On the eve of Mother's Day, May 10, Branch 56 Advocacy Chairperson Ivanka Olesnycky organized a Children Praying for Children and Their Mothers prayer service (moleben) and concert at San Pedro Roman Catholic Church in North Port, FL, to raise awareness of the tens of thousands of Ukrainian children who have been killed, injured, abused, abducted, and deported by russian forces during russia's invasion of Ukraine, with many of the older children being forced to serve in the Russian military. Prayers for their mothers and families were also offered. Clergy from the surrounding community officiated the interfaith service.

The concert that followed the prayer service featured presentations by the community's children, a stirring solo performance by Maxim Vyshkvarko, and a touching recital by Svitank, the children's choir conducted by Oleh Mayovky. The well-attended events were open to the public and covered in the local press, including a front-page story in *The Daily Sun*.

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

First-Ever Ukrainian Festival Draws Over 1,000 Visitors

Photo: Oksana Piaseckyj

Photo: Oksana Piaseckyj

On Saturday, March 1, the Ukrainian hromada (community) in Florida's Charlotte and Sarasota Counties took part in their first-ever Ukrainian Festival — an event that reportedly drew over 1,000 visitors from every background, age group, and surrounding community.

The festival, at North Port City Hall's open green, was organized by St. Andrew's Ukrainian Religious and Cultural Center and chaired by Iuliia Lopanchuk Danilovets, a graduate of the National University of Ostroh Academy in Ukraine who immigrated to the U.S. about 10 years ago.

Branch 56 had two tents at the event. One tent offered items for sale — pysanky, Ukrainian Christmas ornaments, jewelry, pysanka-making supplies — while the other provided demonstrations and hands-on workshops on making varenyky and pysanky. Branch 56 also distributed literature about the UNWLA, noting our organization's 100th anniversary. Festival attendees were informed about the important role that the UNWLA has played over the years in providing humanitarian, cultural, and scholarship assistance around the world.

Festival-goers were treated throughout the event with live Ukrainian music from singers and musicians. Booths offered an extensive array of Ukrainian crafts and other goods for sale, along with food and refreshments. All proceeds from the festival were earmarked for humanitarian relief for Ukraine, specifically for children's hospitals, orphans, and wounded soldiers.

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Commemorating the Third Anniversary of Russia's War on Ukraine

Photo: Inia Tunstall

Branch 56 joined forces with the Ukrainian American community organizations of Sarasota County (Hromadsky Komitet) to commemorate the third anniversary of Russia's war on Ukraine with a prayer service (moleben) and rally in North Port on February 24. Several reporters from local publications and television networks attended the service at St. Mary's Ukrainian Catholic Church and interviewed some members of Branch 56 afterwards. One person who attended the service remarked to a local reporter that the day's foul weather was appropriate, analogizing the pouring rain to "God crying for Ukraine."

A number of worshippers attended the subsequent rally for peace and independence, vocally and enthusiastically demonstrating their support for Ukraine.

Days before the moleben and rally, Branch 56 arranged for a local reporter and his editor to interview a Ukrainian refugee, a mother of five young children. Branch 56 secretary Bohdana Puzyk served as translator and herself provided a touching interview that was published in *The Sun* on February 22.

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Ukrainian Embroidery – Art in Fashion

Photo: Oksana Piaseckyj

Dr. Kateryna (Katia) Steciuk-Shevchuk.

To plan an event of this scope was formidable, but with the vision and tenacity of Branch 56 culture chair Dr. Kateryna (Katia) Steciuk-Shevchuk, it became possible. The event was titled Ukrainian Embroidery – Art in Fashion. Katia envisioned a spectacular fundraiser for the suffering children hospitalized in Ukraine, an event that would interest everyone who wanted to learn more about Ukraine and its beautiful culture. It had to be classic and unique to bring in a large crowd. Starting about a year in advance, Katia gathered her committee from Branch 56 members and the Ukrainian community in North Port and started assembling a collection of Ukrainian embroidery from private collections. The embroidered attire ranged from the 1800s to today's modern designers, such as Oksana Karavanska and BCBG Azria. The oldest dress to be shown, cross-stitched in 1850, came from a museum in Kyiv to the U.S. in 1980.

So many in the community enthusiastically offered to help put together a great show. Beautiful headdresses/vinky to accentuate the 62 ensembles for the fashion show were created. Others, even some enthusiastic children, offered to be models. Several women offered to organize the silent and ticket auctions, gathering such unique items as a Trypillian floor vase, a vyshyvanka dress, and unique necklaces/koralii.

Ukrainian Embroidery – Art in Fashion took place March

15 at the Plantation Country Club in Venice, FL, an elegant venue for special events in the area. The cultural celebration began with a cocktail hour, giving attendees the opportunity to view the beautiful auction items and make their bids. Lunch followed, with the president of Branch 56, Dr. Inya Tunstall, welcoming everyone to this special program. Father Dmytro Kasiyan blessed the occasion with a prayer.

The main event — the fashion show — was introduced by Katia Steciuk-Shevchuk. With soft Ukrainian music playing in the background, Katia and Ksenia Rakowsky interchangeably described the array of costumes. First on the runway was a Hetman in Cossack dress from the 18th century with his spouse from Poltava, who greeted their guests with the customary bread and salt on a rushnyk (ritual cloth). As they left the runway, 25 models ranging from 4 years old to senior citizens proudly presented the various regions of Ukraine, sometimes coquettishly posing to make sure that everyone in the audience saw the amazing workmanship of the dress or blouse. The regions of Ukraine represented were: Bukovyna, Lviv, Kyiv, Borshchiv, Ternopil, Poltava, Hutsul, Pokuttia, Transcarpathia, Western and Eastern Ukraine. Various forms of stitch techniques were represented in the garments: cross stitch, nyzynka, hlad, merezhka, verchoplut, beading, tkanyna (woven fabric). The three categories presented were traditional, contemporary (dressy day wear to evening attire), and modern glamour (evening wear to bridal). The stunning finale featured three wedding dresses: a modern dress with red embroidered trim from Lviv; a golden wedding dress with a headdress to match, and a special white dress that was hand-embroidered by the bride. The overall effect of these beautiful vyshyvanky was mesmerizing. Many in the sold-out audience of 300

expressed their awe, as they had never witnessed such a spectacular fashion show.

After the models returned to the runway for a final display and much applause, the program continued with Oksana Piaseckyj, UNWLA National Culture Chair, speaking about the role of the UNWLA over the past 100 years with a brief outline of its story. She noted that the UNWLA's mission was to deepen knowledge and appreciation of Ukrainian culture, to support youth activities that would ensure the continuity of ties with their Ukrainian heritage, and to gain Ukrainian sovereignty along with assuring women's rights. The UNWLA's mission is to advocate, educate, cultivate, and care. The organization's 100th anniversary will be celebrated with various branch events, culminating with a gala in New York City on October 19.

At the end of the program, the lucky recipients of the auction items were announced. The very successful fundraiser ended with \$23,000 collected for the suffering children in Ukraine. Bravo on a job well done!

Oksana Piaseckyj, Branch 56

Photo: Meg & Mike Photography & Venice Photo Booth

Photos: Meg & Mike Photography & Venice Photo Booth

Celebrating Spring

Photo: Olya Hron
Selby Library display.

Branch 56 celebrated spring with several initiatives. In addition to participating with other local Ukrainian American community organizations in an annual spring bazaar at St. Mary's Ukrainian Catholic Church in North Port,

Branch 56 members were invited to install colorful displays in libraries across Charlotte and Sarasota Counties. Member Slava Stefanyshyn chaired a committee of Branch 56 members who arranged for the displays: cases filled with Ukrainian literature and crafts, such as wood carvings and embroideries. She also arranged for lectures, demonstrations, and workshops about pysanky and other Ukrainian crafts by Branch 56 secretary Bohdana Puzyk, which were very well attended.

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Photo: Anisa Mycak

Branch 56 Secretary Bohdana Puzyk (right) conducted pysanka-making demonstrations and lectures in several libraries, including this one at the Selby Library.

Annual Easter Basket Initiative

Photo: Victor Lisnyczyj
Halya Lisnyczyj baking Easter babkas.

During the month preceding Easter, the Branch 56 Social Welfare Committee, chaired by Halya Lisnyczyj, prepared Easter baskets for the community's elderly, ill, shut-ins, and those in need. Some 25 baskets were assembled with home-made babkas and traditional foods, and then distributed by branch volunteers who personally visited the recipients. While the baking and assembling typically take place at St. Andrew's Ukrainian Religious and Cultural Center in North Port, the Center is under renovation, so this year our Easter basket project took place at the Lisnyczyj residence.

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Стипендійна Акція СУА UNWLA Scholarship Program

Scholarship Update

The academic year in Brazil has started. We are in the process of sending notices to sponsors. Please continue your generous support of Ukrainian students in Brazil.

Our sincere gratitude to all sponsors and donors for your caring and sponsorship of students in Brazil and Ukraine.

Nadia Jaworiw, UNWLA Scholarship Chair, and members of the UNWLA Scholarship Standing Committee

Подяка від стипендіята з України

Хочу висловити Вам щиру подяку за Вашу підтримку та довіру. Для мене є великою честю отримати стипендію від Союзу Українок Америки. Ця допомога є не лише фінансовою підтримкою, а й зокрема справжнім знаком солідарності, турботи та віри в майбутнє нашої української молоді, частиною якої я є.

Я графічний дизайнер, проте зараз навчаюся на першому курсі магістратури за спеціальністю «Дизайн середовища». Моє поточне навчання поєднує в собі роботу з новими напрямками, як: архітектура, простір, візуальна культура й найголовніше – людські емоції, адже хороший дизайн це той, який служить людині.

Серед моїх творчих досягнень на тепер я хотів би відзначити кілька важливих проєктів. У межах навчання я брав участь у розробці ініціатив, присвячених універсальному дизайну – зокрема, ми створювали адаптації творів мистецтва для людей із вадами зору. Одним із найбільш значущих результатів цієї роботи стала адаптація десятків церковних ікон, які отримали нове життя у форматі доступному для незрячих. Наразі я продовжую цей напрям, працюючи над наступним розділом тифлокаталогу – адаптацією виробів косівської кераміки.

Стипендію я планую використати для покриття частини вартості мого навчання, а також для купівлі необхідних навчальних матеріалів і програмного забезпечення для роботи над майбутніми проєктами. Завдяки Вашій щедрості я зможу зосередитися на навчанні, творчості та розвитку без постійного хвилювання про фінанси. Я вдячний не лише за матеріальну підтримку, а й за Вашу віру в молодих українців. Це надзвичайно надихає і додає певності в тому, що ми не залишаємось віч-на-віч у своїй боротьбі за краще майбутнє.

З глибокою вдячністю,
Валентин, Івано-Франківська обл.

Пожертви від 1 квітня до 30 квітня 2025 р. Donations from April 1 to April 30, 2025

\$660	UNWLA Branch 75
\$550	Maria A. Brown (124)
\$330	Vera Hoerner (3), Oksana Lew (56), Ola Movchan Novak (53), Motria Mychajluk (134), UNWLA Branch 3, Ulana Zynych (108)
\$220	Irene Diakun (98), Joseph Groll (3), UNWLA Branch 124
\$110	Alexandra Holuka (83), Oksana Lodziuk (75), UNWLA Branch 101
\$42	Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan,
NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
Scholarship@unwla.org

СУА / UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

\$100 Barbara Smith – rest in peace, **Jerri**

In loving memory of **Christine Izak**:

\$100 Debra Hippensteel

\$50 Martin Casey

\$390 Branch 12 in loving memory of **Larissa**

Muzyczka:

Oleh & Naela Bendiuk, Nadiya Balukh, Halyna Kozij, Dozia Krislaty, Halya Pohlid, Olga Pohlid, John Stecura, Natali Sygida, Olha Zaulychna

BABUSI FUND • ФОНД БАБУСЬ

\$500 Swiatoslawa Kaczaraj in loving memory of **Stefan Kaczaraj**

Branch 56 (North Port, FL)

Ihor Bemko

\$200 Branch 97:

\$20 Lukia Costello; Danusia Dmytrasz; Lesia VanHooten

\$10 Nadia Bergenstock; Chrystia Konowka; Marta Kowtun

MEDICAL AID FOR UKRAINE

\$5,000 Branch 107 (San Jose, CA)

\$540 Wsewolod Hirka

\$35 Nancy Nalbandian

ORPHANS FUND • ФОНД СИРІТ

\$1,000 Luba Family in loving memory of **Oresta Hamersky**

Branch 56 (North Port, FL)

\$100 Patricia Sawchak in loving memory of **Oresta Hamersky**

\$100 Vera & Roman Andryczyk in loving memory of **Oresta Hamersky**

\$100 Adriana Nadia Helbig in loving memory of **Christine Izak**

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

\$1,000 Martha & Orest Kebalo in loving memory of Ulana Kebalo-George

\$1,000 Branch 56

\$100 Roslie Holowka у пам'ять сл.п. **Марії Мудрак**

\$100 Branch 56 (North Port, FL) in loving memory of **Larissa Shpon**

\$50 29-й Відділ замість квітів на могилу нашої членкині **бл.п. Оксани Марчук**

PEDIATRIC BURN VICTIMS

\$5,000 Branch 107 (San Jose, CA)

\$2,000 Branch 120 (Rochester, NY)

SUPPORT THE UNWLA MISSION

\$5,000 Arne Wagner

\$2,500 The First Presbyterian Church in the City of New York

\$1,250 William & Sandra Rogers

\$1,000 Oksana Bantley; Constance Holly Davies; Maria Odezynskyj; Mr. and Ms. Peter Rosenblatt

\$300

\$150 Leah Langsdorf; The Sailbag Lady

\$130 Bonne Doron

\$100 M. Olijnyk

\$50 Anna Powers

\$25 Nadia Trojan

\$20 Richard Dentino

ZEMLIACHKY CAMPAIGN (SUPPORT WOMEN SOLDIERS)

\$10,000 Branch 137

\$6,000 Branch 75:

\$2,000 Branch 75

\$850 Anna & Oleg Denysyk

\$500 Swiatoslawa Kaczaraj in loving memory of **Stefan Kaczaraj**

\$200 Elizabeth & Gregory Buniak

\$150 Myron & Christine Czuczman; Nadia Nynka

\$100 Maria Oksana Bachynsky; Irene Bilenki; Lidia Chernichenko; Anna & Peter Dubas; Romana & Andrew Hadzewycz; Alexandra & George Heimur; Jaroslawa Hordynsky; Olga Hrycak; Lydia & Bohdan Kramarchuk; Olga & Swiatoslaw Kuziw; Oksana Lodziuk-Krywulich & Myron Krywulich; Olena Makarushka-Kolodiy; Helen & Eugene Mandzy; Margaret & Lew Nycz; Olha Ponos; Oxana & Ihor Rakowsky; Irene Sawchyn & Ronald Doll; Christine & Walter Syzonenko; Irene Trokan

\$50 Karen Chelak; Orest Fedash; Lidia Huk; Christine Klufas; Nina & Yuri Wedmid

Branch 64; Branch 73

\$3,000 Ohio Regional Council in loving memory of **Olha Demjanczuk**:

\$2,275 Lev & Halyna Holubec, Orest Dejchakiwsky, Andrew Kawac, George Polansky, Daria Kulchysky, Myron & Martha Bodnar, Orest & Natalie Holubec, David & Alexandra Nirschl, Zenowie & Myroslava Holubec, Mark & Daria Jakubowycz, Elizabeth Kawac & Lydia Demjanczuk, Alexander & Vera Pokora, Christine Rakowsky, Alexander & Daria Jakubowycz, Mark & Jana Pokora, Maria Bachynsky & Tatiana Keis, Myron & Maria Antoniow, Helene Toporowych, Andrew & Christine Fedynsky, Jerry & Nelya Zawadiwsky, Oleh & Neala Bendiuk, Irene Palazij & Martha Rhea, Wolodymyra Krasniansky, Nazar & Olha Kalivoshko

\$2,000 Branch 12; Branch 113

In loving memory of **Olga Demjanczuk**:

\$1,795 Branch 138, Katherine Szmagala, Julia Lawriw, Roman & Andrea Jakubowycz, Halyna Yarema, Roman Kasiyan, John Stecura, Luba Sochockyj; Luba Moysaenko, Miroslav Sopka, William & Patricia Allen; Daria Rusyn, Roman & Mary Hanycz, Oksana Kuzyszyn, Natalie Simms, Ola Demjanichuk, Oksana Sharanevych, Michael & Nina Burdiak, Pochemsaniy Family

\$1,200 Branch 50

\$1,000 Branch 91; Inya Saldyt

\$500 Branch 120 (Rochester, NY)

\$50 Daria Jarosewicz замість квітів на могилу

бл.п. Василя Калін, чоловіка Любомири

Калін, членки 29-го Відділу СУА

\$50 Daria Jarosewicz замість квітів на могилу

бл.п. Зоряна Базилевича, чоловіка Богдани Попель, членки 29-го Відділу СУА

НАШИМ ДІТЯМ

Тетяна Прокоф'єва, місто Покров Дніпропетровської області

У доробку творів Тетяни Прокоф'євої понад 20 альманахів і власні збірки «З теплом написані слова» та «Літери для малят від птахів і звірят». Її твори для дітей наповнені любов'ю, бо йдуть від серця. «У кожен рядочок укладаю частинку добра. Вірю, що як світло перемагає темряву, так і добро переможе зло», — вважає письменниця. Повномасштабна війна росії проти України стала для Тетяни Прокоф'євої додатковим стимулом до творчої праці і додала ще більше присмаку любові її творам.

Спостережливий равлик Круть

На лужку, на крутім березку, під камінцем, що виблискував на сонці, жив-поживив равлик Круть. Він особливо любляв літні погожі теплі дні, коли вітерець погойдував квіти і їхній аромат розносився довкола. Той п'яний запах виманював місцевих жителів

зі своїх домівок. Наш равличок також вилізав зі своєї мушлі та любляв спостерігати за всім, що коїться у цьому світі.

Адже скільки цікавого навкруг — тільки встигай розгледіти та збагнути!

Он бджілки танцюють вальс навколо білосніжної ромашки, а вона неначе допомагає їм — також погойдується на своїй тендітній ніжці.

Горобці наввипередки стрибають із гілочки на гілочку, лоскочучи своїми лапками вербичку. А та, спустивши свої коси у воду, милується своїм відображенням. І хвили набігають одна за одною та радо спостерігають за зеленою красунею вербою.

Поряд пасуться малі козенята. З кожним днем вони стають усе прудкішими. Нині бігають навколо матері й радісно мекають.

А ще зачаровує Крутя небо. Воно таке безкрає! Мов блакитним морем, по ньому плывуть хмаринки, що нині схожі на білих лебедів, які розправили свої крильця і ніби хочуть обійняти Землю.

Равлик був щасливий від усіх картин, які милували його око. Він не сумнівався, що найкраще місце на Землі — це рідний дім, рідний край, де тобі добре, де все таке рідне й торкається душі. Тож Круть радісно продовжив свою мандрівку, гриючи під теплими промінцями золотавого Сонечка.

Про цибулинку Перлинку, яка знайшла друзів

На одній білосніжній хмаринці, що схожа була на солодку зефірку, жила-була кругленька біленька цибулинка на ім'я Перлинка. Вона кожного ранку прокидалася із першими промінчиками Сонця. Потягнувшись і усміхнувшись новому дню, ловила дощові крапельки, що сипалися на землю, умивала своє миле личко і, сповнена радості, вмощувалася зручно на хмарці та спостерігала за тим, що відбувається на Землі.

Ось Даринка пораяється на грядці разом зі своєю матусею, а Назарчик із татком майструють годівничку для горобчиків. Бабуся Катря сидить під старою грушею та вишиває. Перлинка полюбляла споглядати за цією родиною: усе у них було у дружбі, до ладу. Вона відчувала, що любов і добро панують між ними. І так їй кортіло потрапити на Землю, аби потоваришувати з дітками та стати частинкою їхньої сім'ї.

Одного дня, коли хмарки знову сяли срібні водяні краплі на поля та садки, цибулинка стрибнула на одну з них та опинилася прямісінько на подвір'ї Даринки та Назарчика.

— А це зовсім не страшно! — завзято сказала Перлинка.

Вона роздивлялася все навкруг тепер вже зблизька. Зачаровувалася неймовірно гарними трояндами та працьовитими бджілками серед квіток маку, відчувала аромат ромашок, що мали пелюстки такі самі білі, як і її хмаринка.

— Яка чудова планета Земля! — вигукнула з радості цибулинка.

Раптом на ґанок вийшла бабуся. Вона саме збиралася полити на грядці помідорчики, що гріли свої боки на сонечку.

Перлинка захвилювалася та затамувала подих. Вона не знала, як приймуть її тут і чи сподобається вона родині. А тим часом бабуся Катря неквапливо наближалася до неї.

— Ой, а хто це такий маленький завітав до нас? — з цікавістю запитала бабуся.

— Вітаю! Мене звати Перлинка, я спустилася до вас із хмари, щоб стати друзями.

— І тобі моє вітання! Гарне бажання маєш! — лагідно мовила господиня у відповідь.

Аж тут з'явилися Назарчик і Даринка, які поверталися додому з веселої прогулянки.

— Привіт, бабусю! — вигукнув Назар і помахав рукою.

— А з ким це ти розмовляєш? — з цікавістю запитала Дарина.

— Знайомтесь, це — Перлинка, вона хоче з нами дружити і поселитися поряд.

— Яка ти крихітка! Приємно познайомитись!

— І мені приємно! — радісно промовила гостя.

Так Перлинка залишилася на Землі. І однієї літньої ночі ця маленька цибулинка перетворилася на кущ білих лілей. Їхні ніжні, тендітні пелюстки сріблилися від намистинок роси, а солодкий п'янкий аромат манив і наповнював повітря. Неможливо було відвести очей від красуні Перлинки!

Тож мрія диво-цибулинки здійснилася. Вона перестала бути самотньою, бо знайшла друзів серед квітів і трав. А головне — мала родину, де за нею доглядали і де її любили.

Ілюстрації до казок сформовано з використанням ШІ

Відлуння через роки: над благодійно-просвітницькими справами СУА час не владний

Лариса Тополя, україномовна редакторка

М. Брацило (у червоному) після вручення нагороди СУА.

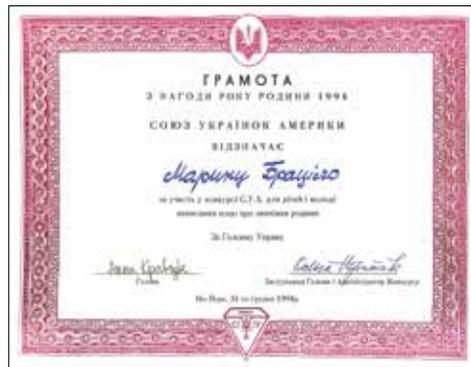
Життя справді наповнене дивами. Одні відходять у минуле і стають історією, інші трапляються у дні сьогоденнью, та ще й додають неоціненні спогади про важливі події. Переконана, що не випадково у ювілейний рік СУА інтернет-мережа нагородила мене знайомством з творчістю поетеси, журналістки і піснярки Марини Брацило (2 грудня 1976, Запоріжжя — 17 червня 2013, Київ). Вона з когорти письменників «дев'яностиків», об'єднаних навколо видавництва «Смолоскип». У 1997 р., 20-літньою, стала наймолодшим членом Національної спілки письменників України. Разом з чоловіком, як носії української мови та патріоти України, у добу Януковича зазнали переслідувань, які негативно відбилися на їхній долі та професійній діяльності, а потім призвели до передчасної, загадкової смерті обох. Ближче ознайомлення з біографією і творчістю поетки додавало мені все більше охоти читати про неї та насолоджуватися її поетичним словом, а також зародило бажання поділитися відомостями про неї з читачами журналу у рік 100-річчя СУА.

Марини Брацило — лавреатка багатьох літературних конкурсів і збірок поезій. Не оминуло Марину і громадське визнання. Ним вона пишалася, воно захоочувало та стимулювало її творити далі, зокрема задовго до отримання нею «поважних» титулів. Так, у 1994 р. Марина доторкнулася до благодійних проєктів СУА з підтримки талановитих українців. Їх за 100-літню працю наша організація втілила чимало. Серед них був і конкурс СУА для дітей і молоді з написання есеїв, що його організували з нагоди Року дитини (1994) і у якому ще юначка Марина взяла участь та здобула перемогу. Цією перемогою лавреатка не тільки пишалася, але й зберігала пам'ять про неї та визнала її як стимул творити далі та прагнути вершин. Чого вартує збережена Грамота

СУА, а також по-юнацьки амбітний коментар-підпис під фото з її вручення представницею СУА (якому одразу виділила в альбомі поважне місце): «Дуже символічно: я і Леся Українка... вона на цьому фото більша, ніж я. Але ще не вечір...»!

На жаль, життя Марини обірвалося надто рано. Її амбітні плани, зокрема з видання написаних творів, а також з підтримки творчої молоді, тепер продовжує втілювати мама Людмила. Також Запорізький національний університет за підтримки творчої громадськості та у партнерстві з відділом Союзу Українок (голова Оксана Яценко) у пам'ять про М. Брацило 11 рік поспіль проводить пісенно-поетичний конкурс «Хортицькі дзвони» для творчої молоді 15—25 років у номінаціях «Поезія» і «Авторська пісня». До участі у конкурсі, який традиційно стартує навесні, запрошують і молодь діаспори. Можливо, наступного року до нього приєднаються і діти наших союзників?

Марина була багатогранною та обдарованою особистістю. У цьому можна переконатися, відвідавши її інтернет-сторінку www.bratsylo.com.ua, що, завдячуючи мамі, продовжує бути і наповнюватися. Серед численних захоплень поетеси була і кулінарія. Одним із її улюблених переписів читачі можуть ознайомитися у рубриці «Наше харчування».

Грамота СУА, 1994 р.

Кекс «Дружба»

(Перепис від тата)

Перепис пирога взято з ретроспективного щоденника Марини Брацило, що вона писала для себе і друзів. Вона лавреатка багатьох літературних конкурсів (V Всеукраїнський фестиваль «Лір», 1997; конкурс есеїв «Поборник душевного миру» до 220-річчя від дня смерті Г. Сковороди, 2014, переможець посмертно; Всеукраїнська літературна премія ім. І. Низового, 2015, лавреатка посмертно). Авторка дев'яти поетичних збірок.

До Дня батька пропонуємо читачам випічку, що є для родина поетеси традиційною і яку готують за переписом тата.

ДЛЯ ТІСТА:

4—5 яєць,
6 унцій цукру,
4,5 унції маргарину,
11 унцій кефіру або сметани,
1 ч. л. соди (погашеної оцтом),
16 унцій борошна,
2 ст. л. какао.

ДЛЯ ГЛАЗУРІ:

2 ст. л. молока,
6 унцій цукру,
2 унції вершкового масла,
2 ст. л. какао.

ПРИГОТУВАННЯ

Яйця збити з цукром. Розтопити маргарин і влити у збиту масу, перемішати. Додати кефір та соду. Знову перемішати й додати борошно. Ретельно вимішати та розділити на 3 частини. У дві з них додати какао та розмішати.

Змастити жиром форму для кексу (з отвором посередині). Якщо такої немає, на середину форми можна поставити невелику металеву або скляну посудину округлої форми, змащену жиром і привантажену тягарем (наприклад, насипаною всередину сіллю). Влити у форму половину коричневого тіста, потім – усе біле і знову коричневе. Випікати близько години при температурі 350—385° F.

Готовий пиріг можна залити глазур'ю.

Для її приготування молоко закип'ятити і всипати цукор. Коли цукор розтане, додати вершкове масло та какао. Помішуючи, довести до однорідної консистенції. Зняти з вогню, трохи охолодити та залити зверху пиріг. У тісто можна додавати есенції – це зробить смак пирога пікантнішим. Але не варто забувати, що до тіста з какао краще пасуватиме ромова або коньячна есенція, а до білого, наприклад, лимонна або ананасова.

Смачного!

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

Continued from page 17

Choirs and choral groups were organized by branches; here, Branch 10 (Philadelphia), director Iryna Chuma.

2016: Became a sponsor of Music at the Ukrainian Institute in NYC program featuring Ukrainian women composers.

2020: Long-awaited book in English for the 100th anniversary of the UNWLA was initiated by Dr. Martha Kichorowska Kebalo.

2021: Supported the online cultural festival arranged by MIOK (International Institute of Education, Culture, and Diaspora Relations) throughout Ukraine and the U.S.

2021: Introduction of Homestead (Batkivska Khata) cultural exhibit to branches.

2023: Introduction of Decolonization Tool Kit with speakers from Ukraine such as Tetyana Filevska of the Ukrainian Institute of Art.

2023: Documentary films on the war in Ukraine promoted.

2023: Concerts for humanitarian aid for Ukraine during the war years, such as the U.S. Bandurist group and WBENA.

2024: Support for musical CD on Ukrainian Christmas Carols by Solomiya Ivakhiv of the Ukrainian Institute of America in NYC and Marika Kuzma's book and CD on Ukraine's Christmas music.

2024: Partnership with UIA (Ukrainian Institute of America) and YPF (Young Performers Fund) presenting young Ukrainian musical talent at Gala event at Carnegie Hall.

2024: Presenting documentary films, such as *Vidbuduyemo*, for the rebuilding of Ukraine's cultural institutions with the cooperation of the Ukrainian Museum in NYC.

2024: Promoted and supported the National Ballet of Ukraine in its national tour.

2025: Created MOU partnership with Borshch of Art to cooperatively work on the decolonization of Ukrainian art.

2025: Long-awaited book on the history of the UNWLA completed to coincide with its 100th anniversary by Dr. Martha Kichorowska Kebalo. The book defines the spirit and tireless work of UNWLA members through the years.

On our cover: The unveiling and dedication of the Lesia Ukrainka monument at the Cleveland Cultural Gardens, September 24, 1961.

A puppet theater presentation at the Branch 83 (New York) Svitlychka; director Olya Hayetska.

Women and Alcohol

Ihor Magun, MD, FACP

The American Cancer Society has identified alcohol consumption as a significant risk factor for cancer, including the oral cavity, liver, colon, pancreas, and breast. All this is of concern since alcohol use and misuse among women are increasing. A low risk level for women is consuming no more than seven drinks per week and no more than three on any given day (which would leave you with only four for the rest of the week).

Women can develop issues related to alcohol intake sooner than men, for multiple reasons. Alcohol resides in body water, and pound for pound, women have less water in their bodies than men. What this actually means is that, if a woman and a man of the same weight drink the exact same amount of alcohol, the amount of alcohol in the blood will be higher in a woman, putting her at greater risk for harm. A woman can become intoxicated faster, and blood alcohol levels last longer.

The amount a woman can safely drink depends on a number of factors, including weight, genetics, family history, and age.

Of course, any woman who is pregnant should not drink any alcohol.

What are the mechanisms that lead to cancer (when large quantities of alcohol are consumed)?

Alcohol increases estrogen levels that promote the growth of breast tissue and increase the likelihood of malignant transformation of cells in the breast.

Alcohol can lead to changes in DNA-alternating gene expression, which contribute to carcinogenesis.

Alcohol can induce inflammation, which can damage cellular components.

Alcohol is broken down (metabolized) in our body to acetaldehyde, a known carcinogen. This byproduct exists in the body for only a brief time, but it is particularly evident in the liver, where the bulk of alcohol metabolism takes place.

Genetic factors referred to as polymorphisms exacerbate the carcinogenic effects of alcohol by increasing acetaldehyde. Individuals with these genetic fac-

tors who consume alcohol have a greater risk vs. those without these polymorphisms. Polymorphism is most often reported in patients of East Asian descent.

Teen girls who drink heavily appear to have a greater reduction in the size of important brain areas involved with memory and decision-making.

The information in this article is mostly about the possible adverse effects of alcohol when consumed in greater amounts and for a prolonged period of time. On the positive side, researchers have found that red wine has polyphenols that may help protect the lining of blood vessels in the heart and may lower the level of “bad” cholesterol. Nonetheless, the quantity of red wine consumed should adhere to the suggested guidelines.

Alcohol is meant to be enjoyed and is an important part of life and celebrations. Enjoy all the positive aspects of alcohol, but keep in mind and be aware of the possible dangers, especially addiction.

CENTENNIAL CELEBRATION

A LEGACY IN MOTION

MULTIMEDIA PERFORMANCE, COCKTAIL RECEPTION, AND EXHIBITION

OCT 19, 2025; 1:30PM
BOHEMIAN NATIONAL HALL

321 EAST 73 STREET,
NEW YORK, NY 10021

VISIT [UNWLA.ORG](https://unwla.org) FOR
MORE INFORMATION